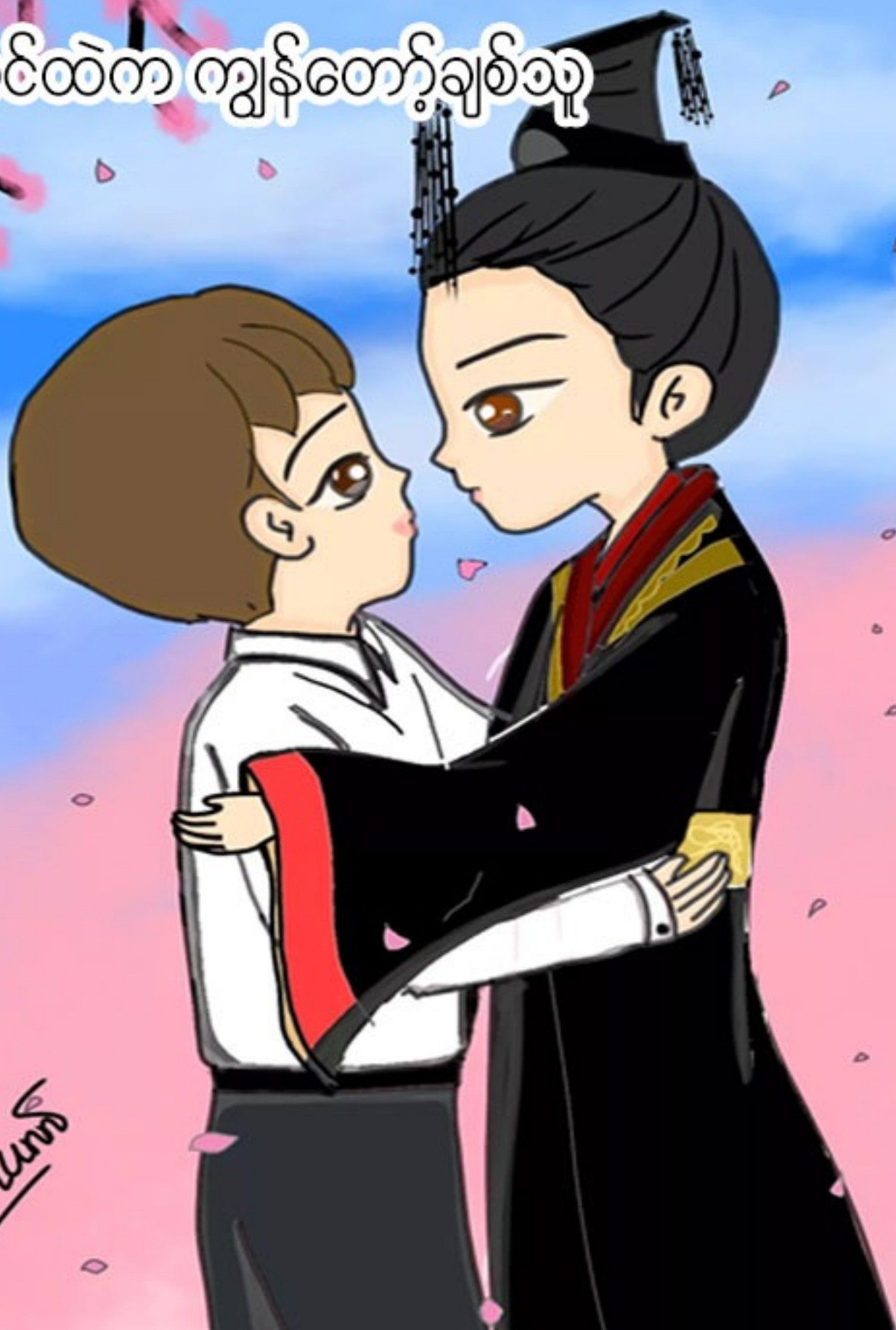

StarRia

ရာဇဝင်ထဲက ကျွန်တော့်ချစ်သူ

Shun

အပိုင်း(၁)
ဝိညာဉ်ကူးပြောင်း ခံရခြင်း

လူနေထူထပ်သော မြို့ပြ၏ ထုံးစံအတိုင်း လမ်းပေါ်တွင် လူများ ဥဒဟို လှုပ်ရှားသွားလာနေ၏။ ရောင်နီပျိုးစ မနက်ခင်း အချိန်သည် သက်ရှိသက်မဲ့တို့၏ ဆူညံသံများကြောင့် သက်ဝင်လှပနေသည်။ သူရိန် နေမင်းကြီးသည် အိပ်တန်းဝင်နေရာမှ ခေါင်းပြုကာ ကောင်းကင်ယံထက် သို့ တိုးထွက်လာသည်။

စာအုပ်များကို သပ်ရပ်စွာ စီထားသော စာအုပ်အဟောင်း ဆိုင်လေးထဲ တွင် ကောင်လေး တစ်ယောက်သည် စာအုပ်များနှင့် အလုပ်ရှုပ်နေလေ၏။ စာအုပ်များ တစ်အုပ်ပြီးတစ်အုပ် ဖွင့်ဖတ်ကြည့်ကာ ရွေးချယ်ရ ခက်နေပုံရ သော ကောင်လေးသည် အသားဖြူဖြူ၊ အရပ်ရှည်ရှည်၊ တောင့်တင်းသော ခန္ဓာကိုယ်နှင့် သာမန်ဖြစ်သော ရုပ်ရည်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားသည်။ စာအုပ်တစ် အုပ်အား ဖွင့်ဖတ် ကြည့်လိုက်ချိန်တွင် ကောင်လေး၏ မျက်ဝန်းတို့ အရောင် လက်သွားသည်။

"ဝိုး ... ဒီဇာတ်ကောင်လေး နာမည်က ရီဟွားဆိုပါလား ... ငါ့နာမည်နဲ့ တူ တူပဲ ... နည်းနည်းလောက် ဖတ်ကြည့်လိုက်ဦးမယ်"

အချိန်တစ်ခဏမျှ ကြာအောင် စာအုပ်အား စိတ်ဝင်တစား ဖတ်နေလိုက်သည်။

"What the fuck ငါ့နာမည်နဲ့တူပြီး သုံးစားလို့လည်းမရဘူး ဒီဇာတ်ကောင်က ... ဘာတဲ့ ... မိန်းကလေးရှုံးအောင် ချောမောလှပတဲ့ စစ်သူကြီး အိမ်တော်ရဲ့ အလိုလိုက်ခံ သခင်လေး ဆိုပါလား ... ဇာတ်ကောင်ရဲ့ ရုပ်ရည်ကို ပုံဖော်ထားတာ နုဖတ်နေတာပဲ ... အဲဒီလောက် ပျော့ညံ့နေမှတော့ ဘယ်လိုလုပ် အသုံးကျတော့မှာလဲ ... စောက်တလွဲ ဇာတ်ကောင်ကြီး"

ကောင်လေးသည် မျက်မှောင်ကြုတ်လျက် မကျေမနပ်နှင့် ဆက်ပြောလာသည်။

"ဇာတ်လိုက် မင်းသမီးရဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်းတဲ့ ... ဘာမှအရေးမပါတဲ့ ဇာတ်ကောင်လေး ... ဇာတ်လမ်းအစမှာပဲ မင်းသမီးအဖေ အမတ်ချုပ်ကြီးရဲ့ ထောင်ချောက်ထဲ ဝင်သွားပြီး အသတ်ခံ လိုက်ရတယ်လို့ ... တုံးအချက်ပဲ ... သူနဲ့အတူ စစ်သူကြီး အိမ်တော် တစ်ခုလုံးကိုပါ ဆွဲချသွားသေးတယ် ... ဒီစာအုပ်ပဲ ဝယ်သွားမယ် ... အိမ်ရောက်ရင် ထိုင်ဖတ်ပြီး ဆဲရအောင်"

ရီဟွား စာအုပ်တန်ဖိုး ပေးချေလိုက်ပြီး စာအုပ်ဆိုင်ထဲမှ ထွက်လာလိုက်သည်။

လမ်းကူးရန် ကားအရှင်းကို ရပ်စောင့်နေစဉ် လှိမ့်သွားသော ဘောလုံးလေးနောက် လိုက်နေသော ကလေးငယ် တစ်ယောက်ကို မြင်လိုက်ရသည်။ ထို့နောက် ကလေးငယ်ဆီသို့ ဦးတည် မောင်းနှင်လာသော ကားတစ်စီး။

ရီဟွား ကလေးဆီသို့ အမြန်ပြေးကာ ကလေးအား တွန်းထုတ်လိုက်၏။ ကလေးငယ် ကား၏ဦးတည်ရာနှင့် လွတ်သွားစဉ် သူ၏ကိုယ်သည် လေပေါ်သို့ မြောက်တက်သွားသည်။ ကားဘရိတ်သံနှင့် လူများ၏ အော်ဟစ်သံ

တို့သည် ဆူညံလို့ သွားကြသည်။

ရီဟွား၏ အမြင်အာရုံတို့ ဝေဝါးလာကာ နောက်ဆုံးတွင် မှောင်အတိ ကျသွားတော့သည်။

ရှုပ်ယှက်ခတ် သွားသော အခြေအနေတွင် မြေပြင်ပေါ်သို့ ကျရောက်နေသည့် စာအုပ်လေး တစ်အုပ်သည် ရွှေရောင်အလင်းများ တစ်ခဏမျှ လင်းသွားသည်ကို မည်သူမျှ သတိမထားမိ လိုက်ကြပေ။

လေးလံနေသော မျက်ခွံတို့အား ကြိုးစားဖွင့်လိုက်ချိန် မြင်လိုက်ရသည်က မျက်နှာကြက် အဖြူရောင်များ။ ဘေးဘီအား ဝှေ့ဝဲကြည့်လိုက်စဉ် မြင်လိုက်ရသော ရှေးကျသည့် အခန်းတွင်း ပြင်ဆင်မှုကြောင့် အံ့အားသင့်သွားသည်။ သူ၏ ခုတင်ဘေးတွင် အိပ်ပျော်နေသည့် ရှေးခေတ် အဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင်ထားသော ကောင်ငယ်လေးအား သူ လှုပ်နှိုးလိုက်သည်။

"ဟေ့ ... ဟေ့ ... ထဦး"

နှိုးလာသော ကောင်လေးသည် သူ့အား ခဏမျှ ကြောင်ကြည့်ပြီးနောက် ဝမ်းသာအားရ ထအော်တော့သည်။

"သခင်လေး ... သတိရလာပြီ ... ကျွန်တော် အရမ်း စိတ်ပူလိုက်ရတာ ... သတိရလာလို့ တော်သေးတယ်"

ရီဟွား အခန်းအား ဝှေ့ဝဲကြည့်လိုက်ပြီး မေးလိုက်သည်။

"ငါ ဘယ်ရောက်နေတာလဲ ... ဒါ ဘယ်နေရာလဲ"

ကောင်လေးသည် သူကဲ့သို့ အခန်းအား ဝှေ့ဝဲကြည့်လိုက်သည်။

"သခင်လေး ဒါ သခင်လေးရဲ့ အခန်းလေ"

"ဒါ ငါ့အခန်းမှ မဟုတ်တာ ... ဒါနဲ့ မင်းကဘာလို့ ငါ့ကို သခင်လေးလို့ ခေါ်နေတာလဲ ... မင်းနဲ့ငါ သိလည်း မသိဘဲ ... မင်းက ဘယ်သူလဲ"

"သခင်လေး ကျွန်တော့်ကို မမှတ်မိဘူးလား"

"မင်းကို ငါ မသိပါဘူးဆို"

"ဟီးဟီး ... ကျွန်တော့်ရဲ့ သခင်လေးက ကျွန်တော့်ကို မမှတ်မိတော့ဘူး ...
ဟီး ... ဒီချစ်စရာကောင်းတဲ့ ဖြီးလေးကို မမှတ်မိတော့ဘူး"

အာပြသံကြီးနှင့် ထင်သော ကောင်လေးကြောင့် ရီဟွား ခေါင်းကိုက်လာရသည်။

"နေပါဦးဟ ... မငိုပါနဲ့ဦး ... ဒီကြောင်တောင်တောင် အခြေအနေကြီးကို ရောက်နေတဲ့ ငါ ငိုဖို့လည်း ချန်ပါဦး"

အငိုမတိတ်သော ကောင်လေးကို ကြည့်ပြီး သူပါ ငိုချင်လာသည်။

'နှစ်ယောက် ပြိုင်ငိုလိုက်လို့ ကတော့ တော်တော်လေးကို ကြည့်လို့ လှသွားမှာ'

ရီဟွား ငိုမည့်အတွေးကို စွန့်လွှတ်လိုက်ပြီး သူ စကားပြောလိုရသည့် တစ်ယောက်တည်းသော သူ့ရှေ့မှ ငိုနေသည့် ကောင်လေးအား ဆက်မေးလိုက်သည်။

"မင်း နာမည်က ဖြီးလား"

"ဟုတ်ပါတယ် သခင်လေး"

"ဪ ... မင်းက ငါးပေါ့"

[တရုတ်ဘာသာစကားအရ ဖြီး(魚)သည် ငါးဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ရီဟွား ပြောလိုက်သော 'မင်းက ငါးပေါ့'ဟု ဆိုလိုရင်းမှာ မင်းနာမည်က ဖြီးပေါ့ဟု ပြောလိုက်သည့်သဘော ဖြစ်သည်။]

"ကျွန်တော်က ငါး မဟုတ်ပါဘူး ... ကျွန်တော်က လူပါ"

"ငါက မင်းကို လူမဟုတ်ဘူးလို့ ပြောမိလို့လား"

"သခင်လေးပဲ ကျွန်တော့်ကို ငါးဆို"

"အေးလေ ... မင်းပဲ မင်းနာမည်က ငြီဆို"

"ဟုတ်တယ်လေ ... ကျွန်တော့်နာမည်က ငြီလေ"

"Fuck ... ဒစ်လည်နေပြီ"

"သခင်လေး ... အဲဒီ ဖက် ဆိုတာကြီးက ဘာကို ပြောတာလဲဟင်"

"အမ်"

နားမလည်သော ပုစ္ဆာအား ဆရာမ ရှင်းပြလာမည်ကို မျှော်လင့်နေသော မျက်လုံး ပြူးကြီးများနှင့် သူ့အား ကြည့်နေသော ကောင်လေးကြောင့် ရီဟွား တစ်ယောက် ပြောစရာစကားတို့ ပျောက်ရှသွားရသည်။

"အဟမ်း ... fuck ဆိုတာက မင်းက အရမ်းချစ်စရာ ကောင်းတယ်လို့ ပြောတာ"

သူ ပါးစပ်ထဲရှိရာ ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုကောင်လေး ယုံသွားလိမ့်မည်ဟု သူ တကယ် မထင်ထားခဲ့။

"အဟဲ ... သခင်လေးက ဦးနှောက်သာ မကောင်းတော့တာ ... အမြင်တော့ ရှိသေးသားပဲ"

ဦးနှောက်မကောင်းဟု အပြောခံလိုက်ရ သောကြောင့် ရီဟွား စိတ်တိုသွားသည်။ သူ ဦးနှောက် ကောင်းလွန်းလို့ ဒေါင်ဒေါင်မြည် နေတာကို မတရားစွပ်စွဲ ခံလိုက်ရသည်လေ။

"ငါ ဦးနှောက် မကောင်းတော့ဘူးလို့ မင်းကို ဘယ်သူက ပြောလဲ"

"သခင်လေးမှ ကျွန်တော့်ကို မမှတ်မိတော့တာ ... သေချာပေါက် ဦးနှောက် မကောင်းတော့လို့ပေါ့ ... ဒါနဲ့ သခင်လေး ဒစ် ဆိုတာကရော ဘာ ပြောတာလဲ"

"ဒစ်ဆိုတာ မင်းအမေလင် ကို ပြောတာဟေ့"

ရီဟွား ထိုကောင်လေးကို တကယ် စိတ်မရှည်ချင်တော့။ သူ့အား တစ်ခွန်း မကျန် ပြန်ပြောနေသော ကောင်လေးကို ရွံ့ပြောလိုက်တော့သည်။

"ဪ ဒစ် ဆိုတာ ကျွန်တော့် ဘကြီးကို ပြောတာကိုး ... သခင်လေး မှန် တယ် ... ကျွန်တော့်ရဲ့ ပထွေးဖြစ်တဲ့ ဘကြီးက အရမ်းလည်တာ"

ရီဟွား တစ်ယောက် ထွက်လာသော ဒေါသများကို ပြန်မျိုချလိုက်ရသည်။ ဖြစ်နိုင်လျှင် သူ့ရှေ့မှ ကောင်စုတ်လေးအား စိတ်ရှိလက်ရှိ ဆောင့်ကန် ပြီး လောက်ပြီ။ ယခုအခြေအနေကို မေးလို့ရမည့်သူသည် ထိုကောင်လေး တစ် ယောက်သာ ရှိသောကြောင့် ဒေါသများအား ထိန်းလိုက်ရသည်။

"ငါ မေးမယ် ... ငါ ဘာလို့ ဒီကို ရောက်နေတာလဲ ... ဘာလို့ ဒီက အပြင် အဆင်တွေက ရှေးခေတ်ပုံစံ ဖြစ်နေတာလဲ"

"သခင်လေး ဘာတွေပြောနေတာလဲ ... ကျွန်တော် နားမလည်တော့ဘူး ... သခင်လေး တကယ် အတိတ် မေ့သွားတာလား ... ကျွန်တော် ငိုချင်တာပဲ သိတော့တယ် ဟီး ... ဟီး ... "

"ဟိုး ... ဟိုး ... မငိုနဲ့ဦး ... ငါ မေးတာ အရင်ဖြေပေးဦး"

"အဟင့် ... ရွတ် ... ရွတ်"

"စောက်ကောင်လေးက အငိုသန်လိုက်တာ ... ငါက မင်းရဲ့ သခင်လေးဆို တော့ ပြောစမ်း ... ငါက ဘယ်က သခင်လေးလဲ"

"သခင်လေးက စစ်သူကြီး အိမ်တော်ရဲ့ သခင်လေး ... စစ်သူကြီးရဲ့ အချစ် ဆုံး ညီလေး သခင်လေး ဝူရီဟွားလေ"

"WaitWait ငါက စစ်သူကြီး အိမ်တော်ရဲ့ သခင်လေး ဝူရီဟွား ဟုတ်လား ... အရမ်းကို မိန်းကလေး ရှုံးအောင် ချောမောလှပတဲ့ သခင်လေး ဝူရီဟွား"

လား"

"ဟုတ်တယ်လေ"

"ငါ့ကို မှန် ယူလာခဲ့ပေး"

"မှန် ... မှန်က ဘာလဲဟင် သခင်လေး"

"ငါ့ မျက်နှာကို ကြည့်လို့ရမဲ့ ပစ္စည်းဟာ"

"ဪ ကြေးမုံကို ပြောတာလား"

"ဟုတ်တယ် ... အဲဒီကြေးမုံ ဆိုတဲ့ဟာကြီး ယူလာခဲ့"

အင်္ဂါသန်သော ကောင်စုတ်လေး ထသွားပြီး ပစ္စည်းတစ်ခုအား ကိုင်ကာ သူ့ဆီသို့ ပြန်လာသည်။ ကောင်လေး လှမ်းပေးသော ပစ္စည်းအား ယူလိုက်ပြီး သူ့မျက်နှာအား ကြည့်လိုက်သည်။

ကြည်လင် ပြတ်သားခြင်း မရှိသော မှန်ထဲတွင် မြင်လိုက်ရသည်က လွန်စွာ ချောမောသော မျက်နှာလေး။ လေးညို့သဖွယ် မျက်ခုံး၊ စူးရှသည့် အညိုရောင် မျက်ဝန်းနှင့် ကော့ညွတ်နေသော မျက်တောင်ရှည်များ၊ ဖြောင့်စင်းနေသော နှာတံသွယ်သွယ်လေး၊ ပန်းနုရောင် နှုတ်ခမ်းလေးနှင့် မေးစေ့ ချန်ချန်လေးတို့ဖြင့် နုဖတ်ချောမော လွန်းလှသည်။ အညိုရောင် ဆံနွယ် ရှည်လေးများကို ဘေးတစ်ဖက်သို့ ချထားပြီး ကြိုးအဖြူရောင်လေး နှင့် စီးထားသည်မှာ လွန်စွာ ကျက်သရေရှိလှသည်။ ကြည်လင်ခြင်း အလျင်းမရှိသည် မှန်ထဲတွင် ဤမျှချောမောနေလျှင် ကြည်လင် ပြတ်သားသော မှန်တွင် မြင်လိုက်ရလျှင် မည်မျှ မျက်စိပဒေသာ ရှိလိုက်မည်နည်း။

"Wtf အဲဒါ ငါလား ... အဲဒီလောက်ထိ ချောတာ ငါလား"

"ဟုတ်တယ်လေ ... အဲဒါ သခင်လေး မျက်နှာပဲဟာ ... သခင်လေးက အရမ်း fuck တာပဲ ... ဟုတ်တယ်မလား"

"နင့် ကြီးတော်ကြီး fuck"

"ကျွန်တော့် ကြီးတော်ကြီးက မ fuck ဘူး သခင်လေးရဲ့ ... ကျွန်တော့် ကြီးတော်ကြီးက အရမ်းရုပ်ဆိုးတာ"

ရီဟွား သေချာပြန်စဉ်းစား ကြည့်လိုက်သည်။ သူ ကလေးအား ကယ် လိုက်သည့် အချိန်ကို အမှတ်ရသွားသည်။

'ငါ သေသွားတာများလား ... မနေနဲ့ ငါကြည့်တဲ့ ဇာတ်ကားထဲကလို သေ ပြီး ဝတ္ထုထဲကို ရောက်သွားတာလား ... အမေရေ ကျွန်တော့်ကို ကယ်ပါ ... ကျွန်တော် ဝတ္ထုကို အစလေးပဲ ဖတ်ရသေးတာလေ ... ဇာတ်ကားတွေထဲမှာ ဝတ္ထုထဲရောက်သွားတဲ့ ဇာတ်ကောင်တွေက ဝတ္ထုဇာတ်ကြောင်းကို သိပြီး ပြင်နိုင်တဲ့အခွင့်အရေး ရှိသေးတယ် ... အခုတော့ မိုးနတ်မင်းကြီးက ကျွန် တော့်ကို အဲဒီအခွင့်အရေး လေးတောင် မပေးဘူး ... ကျွန်တော်က ဝူရီဟွား သေသွားတဲ့ထိပဲ ဇာတ်ကြောင်းကို သိတာလေ ... ဟောဒီက ကံဆိုးသူ မောင်ရှင်လေးကို ကယ်တင်ပေးကြပါဦး နတ်ကောင်း နတ်မြတ်ကြီးတို့ရေ'

ဤသည်ကား ရီဟွားဆိုသော ကောင်လေး၏ စာအုပ်ထဲမှ အမွေဇယား ဇာတ်လမ်းလေး၏ အစပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

အပိုင်း(၂)

အလကား ရလိုက်သော Brocon အစ်ကိုကြီး

ဝါးပင်များနှင့် စိမ်းစိုလှပသော ခြံဝန်းထဲတွင် အဖြူရောင် ပိုးဝတ်ရုံရှည် ကို ဝတ်ဆင်ထားသော လွန်စွာ ချောမောသည့် သခင်လေး တစ်ယောက် သည် သူ၏ အခြွေရံနှင့် အတူ လမ်းလျှောက်နေသည်။ ထိုမြင်ကွင်းသည် အဝေးမှ ကြည့်လျှင်ပင် ပန်းချီဆွဲချင်စရာ ကောင်းလောက်အောင် သက်ဝင် လှပလွန်းနေသည်။ ထိုမျှဆွဲဆောင်မှု ရှိလှသော သခင်လေးသည် အခြား သူမဟုတ်။ သိပ်မကြာသေးခင်က ဝိညာဉ်ကူးပြောင်း ခံလိုက်ရသော ကောင်ငယ်လေး ရီဟွားပင်။

ရီဟွား လက်နှစ်ဖက်ကို နောက်ပစ်လိုက်ပြီး ဟိုဟိုသည်သည် ကြည့်ကာ မှတ်ချက် ပြုလိုက်သည်။

"တစ်ခြံဝန်းလုံးကို စိမ်းနေတာပဲ ... မသိရင် ဝါးရုံတောထဲ ရောက်နေ သလိုလို ... မင်း သခင်လေး အကြိုက်ကလည်း ထူးဆန်းလိုက်တာ"

ရီဟွား စကားကြောင့် ဘေးတွင်အတူ လမ်းလျှောက်နေသော ငြိလေး နားဝေတိမ်တောင် ဖြစ်သွားရ၏။ သခင်လေး ဦးခေါင်း တကယ်တစ်ခုခု ဖြစ်သွားပြီဟု တွေးမိသွားပြီး အရမ်းဝမ်းနည်းကာ စတင် ငြီးတွား တော့သည်။

"ကျွန်တော့် သခင်လေးက သခင်လေးပဲလေ သခင်လေးရဲ့ ... သခင်လေး ဘာမှကို မမှတ်မိတော့ဘူးလား သခင်လေး ... အမလေး အဖြစ်ဆိုးလှချည် လား သခင်လေး ... ဒီကျွန် သခင်လေးအတွက် ရင်တွေနာလိုက်တာ ... အမ လေး သခင်လေးတွက် ဒီကျွန် ဝမ်းနည်းရလွန်းလို့ သေတော့မယ် ... မိုးနတ် မင်းကြီး သခင်လေးကို ပြန်မှတ်မိအောင် ကူညီပါ ... သခင်လေးကို ကယ်တင်ပေးကြပါ နတ်မင်းကြီး အပေါင်းတို့ရယ်"

"တိတ်စမ်း ... နိမိတ်မရှိ နမာမရှိ အော်မနေစမ်းနဲ့ ... သခင်လေးဆိုပြီး ပါးစပ်ကမချပဲ အားပြသံကြီးနဲ့ ဆက်တိုက်အော်နေတာ ... ငါ နားကန်း တော့မယ်ဟ"

ယီလေး၏ ငြီးတွားမှုကို ရီဟွား မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်ကာ အော်ငေါက်ပစ် လိုက်တော့သည်။ အမှန်ဆို သူ ဝိညာဉ်ကူးပြောင်းတာ ထိုအစေခံလေး မသိ လည်း သူစိတ်မရှည်ချင်ပေ။

"ဝမ်းနည်းရလွန်းလို့ပါ သခင်လေးရယ် ဟင့် ရွတ်"

"မင်း ဘာလို့ အဲဒီလောက် အငိုသန်ရတာလဲ ... မင်း မွေးတုန်းက အားရပါးရ မငိုလိုက်ရလို့လား"

"အာ သခင်လေး ဘယ်လို သိပြန်တာလဲ ... တကယ် ကျွန်တော် မွေးတုန်း ကလေ တစက်မှ မငိုဘူး ... အဲဒါနဲ့"

သူ၏ စကားတို့အား အားရပါးရ ထောက်ခံလာသော ကောင်လေးကြောင့် သူ စိတ်ပျက်သွားရသည်။ မကြာခင် နားငြီးရတော့မည်ကို သူ သိသွား သောကြောင့်ပင်။

"တော်တော့ ... မင်း ဘာလို့ အဲဒီလောက်စကား အရမ်းများရတာလဲ ... အကြောင်း တစ်ခုခုရရင် ဆက်တိုက်ပြောတော့တာ မပြီးနိုင်တော့ဘူး ..."

ဆက်မပြောနဲ့တော့"

"အာ သခင်လေးကလည်း ပြီးတော့မှာပါ ... အဆုံးထိ နားထောင်ပေးနော် ... ခဏလေးပဲ ... အဲဒါနဲ့ ဝမ်းဆွဲသည်က ကျွန်တော့်ကို ငိုအောင် ရိုက်ရော ... ကျွန်တော် သတ္တိရှိလိုက်ပုံများ အရိုက်ခံရတာတောင် မငိုဘူး ... ဝမ်းဆွဲသည်က နင်မငိုရင် နင့်အမေဗိုက်ထဲ ပြန်ထည့်မယ်ဆိုမှ ငိုတာ ... သူများကလေးတွေလို စူးစူးဝါးဝါး အော်ငိုတာ မဟုတ်ဘူးနော် ... အဲဒီတုန်းက အရမ်းမငိုခဲ့ရလို့ ... ခုချိန်မှာ အငိုသန်တာနေမှာ"

"အဲဒီတုန်းက ကိစ္စတွေ မင်းသိသလို ပုံစံနဲ့ မပြောစမ်းပါနဲ့ ... အဲဒီအချိန်မင်းကို အမှိုက်ပုံထဲ ကောက်ပစ် လိုက်ရင်တောင် မင်းသိနိုင်တဲ့ အရွယ်မဟုတ်ဘူး"

"အဟီး ... ကျွန်တော့် အမေ ပြောပြတာကို ကျွန်တော်က ပြန်ပြောပြတာပါ"

"အင်း ... ဟုတ်ပြီ ... ပြောလို့ပြီးပြီလား ... အဲဒါဆို ခု ငါ ဆက်ပြောလို့ ရပြီလား"

"အာ ... ရပြီ ရပြီ သခင်လေး ... ခု သခင်လေး ပြောတော့နော် ... ကျွန်တော် နားထောင်နေတယ် အဟီး"

"Fuck"

"သခင်လေးကလည်း ကျွန်တော် ချစ်စရာကောင်းတာ ကျွန်တော် သိပါတယ် အဟီး"

ရီဟွား စိတ်ထဲတွင် ထိုကောင်လေးအား 'ဂေါက်ကြောင်'ဟုသာ သတ်မှတ်လိုက်တော့သည်။

"အိမ်တော်ထဲမှာ ခုလို ခြံဝန်းဘယ်နှစ်ခုရှိလဲ ... ငါ့မှာ ငါ့အစ်ကို စစ်သူကြီး

အပြင် တခြားမိသားစုဝင် ရှိသေးလား ... ငါ့အကြောင်း မင်း သိသလောက် ပြောပြ"

"အိမ်တော်ထဲမှာ ခြံဝန်းနှစ်ခုပဲရှိတာ ... အခု သခင်လေးနေတဲ့ ခြံဝန်းက ရုံဟွေခြံဝန်း ... ခြံဝန်းတစ်ခုလုံးမှာ ဝါးပင်တွေပဲ စိုက်ထားတာ ... သခင်လေးက ဒီခြံဝန်းက စိမ်းစိုအေးချမ်းလို့ ဆိုပြီး အရမ်းသဘောကျတာ ... နောက် ခြံဝန်းကတော့ ဟိုက်ရီ ခြံဝန်း ... ဆီးပန်းပင်တွေပဲ စိုက်ထားတာ ... အဲဒီခြံဝန်းမှာက သခင်လေးရဲ့ အစ်ကို ဂူစစ်သူကြီး နေတယ် ... သခင်လေးမှာ စစ်သူကြီးကလွဲပြီး တခြား မိသားစုဝင်မရှိဘူး ... အနေဝေးတဲ့ဆွေမျိုး အချို့တော့ရှိတယ် ... သခင်ကြီးနဲ့ သခင်မကြီး ဆုံးကတည်းက စစ်သူကြီးကပဲ သခင်လေးကို ဂရုစိုက် စောင့်ရှောက်ခဲ့တာ... စစ်သူကြီးက အမြဲ စစ်တိုက် ထွက်နေရတော့ သခင်လေး တစ်ယောက်တည်း အထီးကျန်နေရတဲ့ အချိန်တွေဆို သခင်မလေး ရှင်းရန်နဲ့ ဝမ်ရယ်မင်းသားတို့က လာအဖော်ပြု နေပေးတတ်တယ် ... သခင်မလေး ရှင်းရန်က"

"ငါသိတယ် ... သူမက ယွီအမတ်ချုပ်ကြီးရဲ့ သမီး ... ဝမ်ရယ်က လက်ရှိ မင်းကြီးရဲ့ ညီတော်... သူတို့နှစ်ယောက်က ငါနဲ့အတူတူ ကြီးပြင်းလာတဲ့ ငါ့ရဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်းတွေ ... ဟုတ်တယ်မလား"

သူ ဝိညာဉ်ကူးပြောင်းခြင်း ခံလိုက်ရတဲ့ ဝတ္ထုကမ္ဘာထဲက အဓိက ဇာတ်ဆောင် မင်းသားနဲ့ မင်းသမီးကို သူ မသိစရာ အကြောင်းမရှိ။ ခက်တာက ဂူရီဟွား သေပြီးနောက် သူတို့ဇာတ်လမ်းကို သူ ဆက်လက် မသိတော့ခြင်းပင်။

"သခင်လေး ဘယ်လိုသိလဲ ... မှတ်ဉာဏ်တွေ ပြန်မှတ်မိလာတာလား"

"မမှတ်မိဘူး ... သူတို့ရုပ် ဘယ်လို ရှိမှန်းတောင် ငါ မသိဘူး"

"အဲဒါဆို သခင်မလေး ရှင်းရန်နဲ့ ဝမ်ရယ် ရဲ့ အဆင့်အတန်းကို ဘယ်လို

သိတာလဲ"

"အကြားအမြင်ရတာ"

"အမ်"

ကြောင်အသွားသော မျက်နှာ အမူအရာဖြင့် တွေတွေလေး တွေးနေသော ကောင်လေးကြောင့် သူ ရယ်ချင်သွားသည်။

'ရှေးခေတ်က ကောင်ငယ်လေးတွေ အကုန်လုံး သူ့လို ချစ်စရာ ကောင်း ကြတယ်လား'

သူ သေချာတောင် မစဉ်းစားလိုက်ရ။ ရုတ်တရက် လက်နှစ်ဖက်အား ခေါင်းပေါ်တင်ကာ အော်လိုက်သော ကောင်လေးကြောင့် သူ လန့်သွားရ သည်။

"အားယိုး"

"ဘာဖြစ်တာလဲဟ"

"သခင်လေး ကျွန်တော် မေ့နေတာ ... စစ်သူကြီး တိုက်ပွဲနိုင်လို့ မြို့တော် ပြန်လာတာ ... ဒီနေ့ မြို့တော်ကို ရောက်မယ်လို့ အကြောင်းကြားစာ ရထား တယ် ... ခုချိန်ဆို နန်းတော်က ပြန်လာပြီး အိမ်တော်တောင် ရောက်နေ လောက်ပြီ"

'သေစမ်း ဘယ်လို ပြုမူပြောဆိုရမယ် ဆိုတာတွေ ငါ မသိသေးဘူးလေ ... ငါ့ ကမ္ဘာမှာ ငါက တစ်ကောင်ကြွက် ... အဲဒီစစ်သူကြီး အကြောင်းလည်း ငါ သေချာ မဖတ်ထားရသေးဘူး ... တော်ကြာ ငါ့ အပြုအမူတွေ သဘောမကျ လို့ ငြိုငြင်သွားရင် ဝတ္ထုအပြင် မထွက်နိုင်ခင် ဂန့်သွားရမှာ ... ကြည့်ရတာ ဒီဝတ္ထုကမ္ဘာကြီးက ငါ့ကို အရမ်း သေစေချင်နေတယ် ထင်တယ် ... အဲဒါ အကုန် ဟိုကောင်လေးကြောင့်ပဲ ... ဒီလို အရေးကြီးကိစ္စကို မေ့ရတယ်လို့ ...

ချစ်စရာ ကောင်းတယ်လို့ တွေးလိုက်မိတဲ့ အတွေးကို ပြန်ရပ်သိမ်းတယ် ...
အရူး ... စောက်ငတုံး'

သူ၏ စိတ်ထဲ ကောင်လေးအား တရစပ် အပြစ်တင်နေသောကြောင့် ခြံ
ဝန်းထဲသို့ အလောတကြီး ဝင်လာသော လူတစ်ယောက်အား သတိမထားမိ
လိုက်။ ရုတ်တရက် သူ့အား ဆွဲဖက်ခြင်း ခံလိုက်ရသောကြောင့် လန့်သွား
သည်။ ထို့နောက် ဖက်ထားရာမှ လွတ်လိုက်ပြီး သူ၏ တစ်ကိုယ်လုံးအား
စေ့စေ့စပ်စပ် ကြည့်လာသောသူ။

"ဟွားအော် အပြင်းဖျားပြီး မှတ်ဉာဏ်တွေ ပျောက်သွားတယ်ဆို ... ခု
ဘယ်လိုနေသေးလဲ ... သက်သာရဲ့လား ... ခန္ဓာကိုယ်မှာ ထိခိုက်မိတာတွေ
ရော ရှိလား"

'ဟွားအော်တဲ့ သောက်ကျိုးနည်း အခေါ်အဝေါ်ကြီး ... ဝူရီဟွားကို
မိန်းကလေးများ မှတ်နေကြတာလား ... သူတို့ အဲဒီလို လုပ်လို့ကြွသွားရှာတဲ့
ဝူရီဟွားက ပျော့ညံ့နေတာ'

သူ၏ ရှေ့မှ စစ်ဝတ်တန်ဆာကို ဝတ်ထားသောသူအား သေချာကြည့်လိုက်
တယ်။ ကြည့်ရတာ အိမ်တော် ရောက်ရောက်ချင်း စစ်ဝတ်စုံတောင် မလဲဘဲ
သူ့ဆီ ပထမဆုံး ပြေးလာပုံပင်။ ဒီလိုဆိုရင်တော့ သိပ်မဆိုး။ သူ့ အပြုအမူ
တွေ မှားယွင်းသွားရင်တောင် သူ အပြစ်ပေး မခံရလောက်ပေ။

"အစ်ကို ... အ ... အစ်ကိုကြီး"

သူ့ဘဝတွင် သူ တစ်ယောက်တည်းသာ ရပ်တည်ခဲ့ရ သောကြောင့်
ညီအစ်ကိုတွေကြား မည်သို့ ပြောဆို ဆက်ဆံရမည်ကို သူ မသိ။ 'အစ်ကို
ကြီး' လို့ ခေါ်ဝေါ်ရန်ပင် သူ အတော်ကြိုးစားယူ လိုက်ရသည်။

သူ၏ ရှေ့မှ ထူထဲသော မျက်ခုံး၊ စူးရှသော မျက်ဝန်း၊ ဖြောင့်စင်းသော

နာတံ၊ သေသပ် ပိရိသော နှုတ်ခမ်းတို့ဖြင့် ကြည့်ကောင်း လွန်းလှသော သူ
သည် စိတ်အလိုမကျစွာ မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက် သောကြောင့် သူ
အနည်းငယ် ထိတ်လန့်သွားသည်။ သူ လူမှားခေါ် မိသောကြောင့်လား။ သူ
ရှေ့မှ လူသည် ဂူစစ်သူကြီး မဟုတ်ဘဲ တခြားလူ တစ်ယောက်ပေလား။

"ကြည့်ရတာ ဟွားအော် အစ်ကိုကြီးကိုလည်း မမှတ်မိဘူးထင်တယ် ...
အစ်ကိုကြီး အမှားပါ ... ဟွားအော်ကို သေချာဂရုစိုက် စောင့်ရှောက်ပါ့မယ်
လို့ အမေနဲ့ အဖေကို ကတိပေးထားခဲ့ပြီး အမြဲ စစ်တိုက် ထွက်နေရတာနဲ့
ဟွားအော်ကို အချိန်မပေးနိုင်ခဲ့ဘူး ... အစ်ကိုကြီး တောင်းပန်ပါတယ် ခု
နယ်စပ်ဒေသလည်း ငြိမ်းချမ်းပြီမို့ အစ်ကိုကြီး ဟွားအော်ကို သေချာဂရုစိုက်
စောင့်ရှောက်ပါ့မယ်"

"အစ်ကိုကြီး အမှား မဟုတ်ပါဘူး ... ကျွန်တော့်ကို ခုလို ဂရုတစိုက် ရှိပေး
တာနဲ့တင် တကယ် ကျေးဇူးတင်ရပါတယ် ... အစ်ကိုကြီးက နိုင်ငံကို ကာ
ကွယ် စောင့်ရှောက်နေတဲ့ သူရဲကောင်းဖြစ်လို့ အစ်ကိုကြီးအစား ကျွန်တော်
ဝမ်းမြောက်ရပါတယ်"

"ဟွားအော်က မှတ်ဉာဏ် ပျောက်သွားမှ ထူးထူးဆန်းဆန်း အစ်ကိုကြီးကို
ရိုရိုသေသေနဲ့ စကားကောင်းတွေ ပြောနေတာပါလား ... ဟွားအော်ဆီက
အခုလို စကားကောင်းတွေ ကြားရတော့ အစ်ကိုကြီး သေပျော်ပြီ"

ဒီတစ်ခါ မျက်ခုံးများ တွန့်ချိုးသွားရ သူမှာတော့ ရီဟွားပင်။

သူ အပြစ်ပေး ခံရမှာကြောက်လို့ ရိုရိုသေသေ ပြောလိုက်တဲ့စကားက သေ
ပျော်တဲ့ထိ ဖြစ်သွားစရာ လိုလို့လား။ အဲဒီလောက်ထိ အကဲပိုစရာလား။

"ကျွန်တော် တစ်ခါမှ အစ်ကိုကြီးကို ရိုရိုသေသေ မပြောခဲ့ဖူးဘူးလား"

"ဟင့်အင်း သခင်လေးက ဂူစစ်သူကြီးကို တွေ့ရင် အမြဲဂျီကျမယ် ...

စိတ်တိုမယ် ... စိတ်ဆိုးမယ် ... ရန်တွေ့မယ် ... လိုချင်တာပူဆာမယ် ... အဲဒါတွေပဲ လုပ်တာ ... တစ်ခါမှ ရိရိသေသေနဲ့ စကားကောင်း မပြောဖူးဘူး"

'Fuck ... ဒီလိုမှန်း ကြုံသိရင် ငါက ဘယ်စိတ်ပူနေမှာလဲ ... ဝူရီဟွားကို ရိုးသားပြီး အနေအေးတဲ့ သခင်လေး ထင်နေတာလေ ... သူ့ အစ်ကိုနဲ့ဆို ခုပြောသွားသလို ပုံစံဖြစ်မယ်လို့ ဘယ်ထင်မိမှာလဲ ... စောက်ငတုံးငါး(ငြိလေးကို ပြောတာပါ) ... မင်းက သိရဲ့နဲ့ ကြုံမပြောဘူး ... ပြီးမှ မင်းကို အသေသတ်မယ် ... ပြီးရင် ငါးကင်စားပစ်မယ်'

"ဟတ်ချိုး သခင်လေး ကျွန်တော် နှာတွေချေနေတယ် ... ကြည့်ရတာ တစ်ယောက်ယောက် ကျွန်တော့်ကို မကောင်းပြောနေတယ် ထင်တယ်"

"ဟွားအော် လေတွေအရမ်း တိုက်နေတာ ဝတ်ရုံက ဘာလို့ပါးနေရတာလဲ ... ငြိလေး မင်း သခင်လေးကို ဘယ်လို ပြုစုနေတာလဲ ... ခုချက်ချင်း အပေါ်ရုံလွှာ သွားယူစမ်း"

"စစ်သူကြီး နှာချေတာက ကျွန်တော်လေ"

"အဲဒီတော့ ငါက မင်းကို အပေါ်ရုံ သွားယူပေးရမှာလား ... လျှာမရှည်နဲ့ ... အမြန် အပေါ်ရုံသွားယူချေ"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ စစ်သူကြီး"

"ဟွားအော် ဟိုနားက စားပွဲမှာ လက်ဖက်ရည် သောက်ရင်း စကားပြောရအောင် ... အစ်ကိုကြီး ဟွားအော်ကို စစ်ပွဲက အတွေ့အကြုံတွေ ပြောပြမယ် ... ဟွားအော်လည်း အစ်ကိုကြီး ဘေးနားမရှိချိန် အကြောင်းတွေ အကုန်ပြောပြ ... ဟုတ်ပြီလား"

ရီဟွား ယောင်တောင်တောင်ဖြင့် ခေါင်းညိတ်လိုက် မိသည်။ လွန်စွာ ပျော့ပျောင်း နူးညံ့နေသော လေသံ၏ ဖြားယောင်းမှုအောက် ကျရောက်

သွားသည့် ကိုယ့်ခေါင်းကိုပင် ဖြတ်ရိုက် ချင်သွားသည်။

ရီဟွား အစ်ကိုကြီး ညွှန်ပြသည့် နေရာတွင် သွားထိုင်လိုက်သည်။ သူ၏ ဘေးနား အစ်ကိုကြီး လာထိုင်ပြီးသည့် နောက်တွင် သူ အဆက်မပြတ် နားငြီးရတော့သည်။

"အစ်ကိုကြီး စစ်ပွဲတုန်းကလေ..."

'အား နားမခံနိုင်တော့ဘူး ... စာအုပ်ထဲမှာ ရေးထားခဲ့တဲ့ စစ်ပွဲတိုင်းနိုင်ပြီး တည်ကြည် ခန့်ညား ဖြောင့်မတ်လွန်းတဲ့ မိန်းကလေးတိုင်းရဲ့ အိပ်မက် မင်းသား စစ်သူကြီး ပြန်ပေးဆွဲ ခံလိုက်ရတာများလား ... တစ်ယောက်ယောက် လာပြောပေးကြပါ ... အခု ငါ့ရှေ့က ငါ့အစ်ကို စစ်သူကြီးက အတုကြီးပါလို့'

ရီဟွားသည် စာအုပ်ထဲသို့ ရောက်လာပြီးနောက် စကားအလွန် များကြသော အလကားရလာသည့် ညီချစ် brocon အစ်ကိုကြီးနှင့် အခြွေရံ ငါးငါးတုံးလေးတို့အား စဉ်းစားကာ ရှေ့ဆက်ရမည့် ခရီးအတွက် သက်ပြင်းသာ ချလိုက်မိတော့သည်။

တိတ်ဆိတ် လွန်းလှသော အခန်းတစ်ခုထဲတွင် အဖြူရောင်ဝတ်ရုံရှည်ကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး မျက်နှာဖုံးတစ်ခု တပ်ဆင်ထားသည့် ကြောက်မက်ဖွယ် အရှိန်အဝါတို့ကို ထုတ်လွှင့်နေသော လူတစ်ယောက်နှင့် သူ့အား နှိုးတစ်ဖက်ထောက်ကာ လေထဲတွင် လက်နှစ်ဖက်အား ထပ်တင်ထားပြီး ခေါင်းငုံ့အရှိအသေ ပေးနေသော လူတစ်ယောက်တို့ ရှိနေကြသည်။

"ဂူရီဟွား အတိတ်မေ့သွားတာ အမှန်လား"

"မှန်ပါတယ် အရှင် ... ရီဟွား သခင်လေး ဘာကိုမှ မမှတ်မိတော့ပါဘူး"

"ငါ သူ မြင်သွားခဲ့တဲ့ အဲဒီအချိန်တုန်းက မှတ်ဉာဏ်ကိုပဲ ဖျက်ပစ်ခဲ့တာ ... မထင်မှတ်ပဲ သူက မှတ်ဉာဏ်တွေ အကုန်လုံး ဆုံးရှုံးသွားတယ် ... ဒီကိစ္စကို ထူးဆန်းတယ်လို့ မထင်ဘူးလား"

"ရီဟွားသခင်လေး မှတ်ဉာဏ်တွေ ဆုံးရှုံးကုန်တာ အမှန်ပါ အရှင် ... သူ မှတ်ဉာဏ်တွေကို ကျွန်တော် စစ်ဆေးကြည့်ပြီးပါပြီ ... သူ ဟန်ဆောင်နေတာ မဟုတ်ကြောင်း သေချာပါတယ်"

"သူ တကယ် အတိတ်မေ့သွားတာ ဆိုလည်း ထားလိုက်တော့ ... သူက အရေးပါတဲ့သူ မဟုတ်ဘူး ... မကြာခင် ငါတို့အလုပ်တွေကို နှောင့်ယှက်မယ့်လူ ဒီအိမ်တော်ကို ရောက်လာတော့မယ် ... မင်းရဲ့ တာဝန်က ငါ့ရဲ့ အလုပ်တွေ သူ မနှောင့်ယှက်နိုင်အောင် တားဆီးဖို့ပဲ ... ဘာအမှားအယွင်းမှ မဖြစ်စေနဲ့"

မျက်နှာဖုံး တပ်ဆင်ထားသူသည် သူ၏ စကားများကို မှာကြားပြီးသည်နှင့် လက်တစ်ဖက်အား ဝှေ့ယမ်းလိုက်ကာ ထိုနေရာမှ ပျောက်ကွယ် သွားတော့သည်။ ထို့နောက် အရိုအသေ ပေးနေသူလည်း ထရပ်လိုက်ပြီး အခန်းထဲမှ ထွက်ခွာ သွားတော့သည်။

အပိုင်း(၃)
ဇာတ်ကြောင်း ပြောင်းလဲနေခြင်း

ကျေးဌာန်သာရကာ မြည်သံလေးများနှင့် စိမ်းစိုလှပနေသော ရှေးခေတ် သဘာဝ ရှုမြင်ကွင်းသည် လွန်စွာလှပ သာယာနေသည်။ ထိုသို့သော ပတ်ဝန်းကျင်အား ဂရုမစိုက်နိုင်ရှာသည့် လူနှစ်ယောက်လည်း ရှိနေကြ သည်။ အပြာရောင် ဘရိုက်ဝတ် ဝတ်ရုံရှည်ကို ဝတ်ဆင်ထားသော သခင်ငယ် လေးသည် သူ၏ အခြွေရုံ ကျောပေါ်မှ နံရံပေါ်သို့ ကုတ်တွယ်တက် နေလေ သည်။

"သခင်လေး မြန်မြန် လုပ်ဗျ ... ကျွန်တော့်ကျော အရမ်းနာနေပြီ"

သူ ဝင်ထားသော ခန္ဓာကိုယ် မည်မျှ ပေါ့ပါးကြောင်း သိရှိသည့် ရီဟွား တစ်ယောက် ယှီလေး စကားကြောင့် မျက်နှာ မွဲသွားရသည်။

"တိတ်စမ်း ... ငါ မြန်မြန်တက်နေတယ် မမြင်ဘူးလား"

"သခင်လေးက ကျွန်တော့်ကျောပေါ် တက်နေတော့ ခေါင်းငုံ့ထားရတယ် လေ ... ကျွန်တော့် ခေါင်းနောက်မှာ မျက်လုံးပါတယ် ထင်နေတာလားဗျ"

ရီဟွား ထိုတစ်ခွန်းမကျန် ပြန်ပြောတတ်သော ကောင်လေးကို လျစ်လျူရှု လိုက်ပြီး နံရံပေါ်သို့ ခွတက်လိုက်သည်။ နံရံသည် သုံးပေ ကျော်ကျော် လောက်သာ မြင့်သည်။

ရီဟွား တခြားတစ်ဖက်သို့ ခုန်ချလိုက်ပြီး နံရံဘက်သို့ ပြန်၍ မျက်နှာမူကာ ဖြီလေးအား လှမ်းပြောလိုက်သည်။

"ဖြီလေး ငါသွားပြီ ... အစ်ကိုကြီး ညီလာခံပြီး အိမ်ပြန်မလာခင် အရောက်ပြန်လာခဲ့မယ် တဲ့တာ"

တစ်ဖက်မှ အာပြကောင်လေး၏ သူ့အား ပြန်အော်မည့် အသံကို ရီဟွား အတန်ကြာ နားစွင့်နေမိသော်လည်း တိတ်ဆိတ်နေ သောကြောင့် ကြောင်အသွားရသည်။

ဒီနေရာသည် လူသူအသွားအလာ နည်းပါးသော်လည်း ကြာကြာနေရန် မသင့်သောကြောင့် ရီဟွား ထွက်သွားရန် နောက်လှည့်လိုက်စဉ် သူ၏ နောက်ကျောဘက်တွင် ရပ်နေသော လူတစ်ယောက်ကြောင့် လန့်အော်လိုက်မိသည်။

"အား ... "

တစ်ဖက်မှ လူလည်း သူအော်သောကြောင့် လန့်ပြီး သူ့အားကြည့်ကာ ထအော်တော့သည်။

"အား ... "

တစ်ဖက်လူ၏ လွန်စွာ နားငြီးလှသော အော်သံကြောင့် ရီဟွား အော်နေခြင်းအား ရပ်တန့်လိုက်ပြီး စေ့စေ့ကြည့်လိုက် မိသည်။

'Wtf ဒီကောင်လေးက ဘယ်လိုလုပ် ဒီဘက်ရောက်နေတာလဲ '

သူ သိချင်လွန်းသောကြောင့် မနေနိုင်တော့ပဲ အော်နေသော ကောင်လေးအား ပိတ်ဟောက်လိုက်ပြီး နှုတ်မှ ထုတ်မေးလိုက်သည်။

"တိတ်စမ်း ... မင်း ငှက်ဆိုး ထိုးသံကြီးနဲ့ မအော်နဲ့တော့ ... မင်းက ဘယ်လိုလုပ် ငါ့နောက် ရောက်နေတာလဲ ... ဟိုဘက်ခြမ်းမှာ ရှိနေရမှာလေ"

မင်းက"

"ကျွန်တော် ဟိုအပေါက်က ထွက်လာတာလေ"

ဪလေး ညွန်ပြရာ နေရာသို့ ကြည့်လိုက်မိတော့ လူတစ်ကိုယ်စာ ဝင်နိုင်သော တံခါးပေါက် တစ်ပေါက်အား တွေ့လိုက်ရသည်။

"Fuck အဲဒီတံခါးက ဘယ်က ပေါ်လာတာလဲ"

"အာ သခင်လေးကလည်း အစကတည်းကရှိတဲ့ တံခါးလေ ... အိမ်အစေခံတွေ ခြံပြင်ထွက်နိုင်အောင် လုပ်ပေးထားတဲ့ တံခါး ... ည မမှောင်ခင်ထိ ဖွင့်ထားတတ်တယ်"

ဪလေး ပြန်ဖြေသော စကားကြောင့် ရီဟွားဒေါသတို့ အလိပ်လိုက် တက်လာတော့သည်။

"အဲဒီ တံခါး ရှိနေတာ ဘာလို့ အစကတည်းက ငါ့ကို မပြောတာလဲ ... နံရံကို ခွတက်ဖို့ လုပ်လိုက်ရတာ အချိန်တွေလည်းကုန် ... လူလည်း ပင်ပန်းတယ်"

ပြန်မပြောရလျှင် စားမဝင်အိပ်မပျော် ပုံရသော ကောင်လေးက ဒေါသထွက်နေသော သူ့အား ဂရုမစိုက်ပဲ ပြန်ပြောလာတယ်။

"သခင်လေးမှ မမေးတာ"

သောက်ကျိုးနည်း မမေးမိတဲ့ သူ့အမှားပေါ့ ... ဒေါသလျှော့ ရီဟွား ... ဒေါသလျှော့ မဟုတ်ရင် ဒီနေရာမှာပဲ တစ်နေကုန် သွားလိမ့်မယ်။

"မင်းက ငါ့နောက် လိုက်မလို့လား"

"သခင်လေး တစ်ယောက်တည်း ကျွန်တော်က ဘယ်လိုစိတ်ချမှာလဲ ... သခင်လေးသာ တစ်ခုခုဖြစ်သွားကြည့် ... စစ်သူကြီးက အရင် ကျွန်တော့်ကို တစ်စစီ လုပ်ပစ်မှာ"

ရှုံ့မဲ့ကာ ပြောနေသော ကောင်လေးကို ကြည့်ပြီး ရီဟွား စချင်လာသည်။

"စိတ်မပူပါနဲ့ ... မင်း သေသွားခဲ့ရင် သခင်လေး ဖြစ်တဲ့ ငါက ငွေစက္ကူများ များ မီးရှို့ပေးပါ့မယ်"

သူ၏ စနောက် စကားကြောင့် ကောင်စုတ်လေးက ထင်တော့သည်။

"ဟီးီး ... သခင်လေးက ကျွန်တော် သေသွားရင်တောင် ဂရုမစိုက်ဘူး တဲ့ ဟီးဟီး"

ဒီကမ္ဘာမှ လူများအားလုံးသည် စာအုပ်ထဲမှ ဇာတ်ကောင်များသာ ဖြစ်ကြောင်း သူသိသော်လည်း ဒီကောင်လေးကိုတော့ သူ ခင်မင်မိသည်။ မူလဇာတ်ကြောင်း အရဆိုလျှင် စစ်သူကြီး အိမ်တော်တစ်ခုလုံး အသတ်ခံရ ချိန် ဒီကောင်လေးလည်း သေသွားခဲ့ပုံပင်။ သူ့အား အရမ်းချစ်သော အစ်ကို ကြီးနှင့် ယှီလေးကဲ့သို့သော လူကောင်းများကိုတော့ အသေမခံနိုင်။ တတ်နိုင်သမျှ သူတို့အား ကယ်တင်နိုင်ရန် သူ ကြိုးစားရလိမ့်မည်။

"ငါ့နောက် လိုက်မှာဆို မငိုနဲ့တော့ ... ဒီမှာပဲ အချိန်ကုန်လို့ မဖြစ်ဘူး ... အစ်ကိုကြီး ပြန်မရောက်ခင် မြန်မြန်သွားကြရအောင်"

သူ ပြောပြီး လှည့်ထွက်လာသည်နှင့် ကောင်လေးသည်လည်း နောက်မှ ခပ်သွက်သွက် လိုက်လာသည်။

အတန်ကြာ လမ်းလျှောက်ပြီးနောက် ရီဟွား ပူပြင်းသော နေမင်းကြီးရှိရာ ကောင်းကင်ဆီသို့ မော့ကြည့်လိုက်သည်။

"ဘာလို့အပြင်မှာ အဲဒီလောက် ပူနေရတာလဲ"

"သခင်လေး မိုးမရွာတာ အရမ်းကြာနေပြီလေ ... မိုးခေါင်ရေရှား ဖြစ်နေ တာ သေချာပေါက်ပူတာပေါ့ ... သခင်လေး ခြံဝန်းက အပင်တွေရဲ့ အရိပ်အာဝါသကြောင့်သာ အပူဒဏ်ကို မခံစားရတာ"

ဪလေး၏ အဖြေကြောင့် ရီဟွား ဘေးဘီဝဲယာအား ကြည့်လိုက်သည်။

"မိုးခေါင်ရေရှား ဖြစ်နေတယ်လို့သာ ပြောတာ ... စီးပွားရေးက အဆင်ပြေနေသလိုပဲ ... မြို့တော်ကလည်း စည်ပင်ဝပြောနေတာပဲ"

"အဲဒါ မင်းကြီး ကောင်းလို့လေ ... အရှင်မင်းကြီးက အရမ်းတော်တာ ... ဉာဏ်ပညာနဲ့လည်း ပြည့်စုံတယ် ... မိုးမခေါင်ခင် သုံးလလောက် အလို ကတည်းက မင်းကြီးက ပြည်သူတွေကို ကြိုတင်ပြီး မကြာခင် မိုးခေါင်ရေ ရှား ဖြစ်လိမ့်မယ် ... ငွေကို ခြိုးခြံသုံးကျဖို့နဲ့ ... သက်ကြီးရွယ်အိုတွေ၊ အမှီအ ခိုမရှိတဲ့ အိမ်ထောင်စုတွေ၊ လယ်သမားတွေကို ငွေကြေးမျှဝေခြင်း ဆန်ပေး ဝေခြင်းတို့ လုပ်ပေးထားတယ် ... ပြည်သူတွေ အားလုံးကလည်း မင်းကြီး ကို ချစ်ခင်ရိုသေကြတော့ မင်းကြီး မှာကြားတာတွေ အကုန် လိုက်နာကြ တယ် ... အမတ်တွေကလည်း မင်းကြီးကို ကြောက်ပြီး အမြတ်ကြီး မစားရဲ ဘူး ... ပြည်သူတွေကလည်း စည်းကမ်း ရှိကြတယ် ... အဲဒါကြောင့် မိုးခေါင် ပေမဲ့ ဘာအခက်အခဲ ကြီးကြီးမားမားမှ မရှိဘူးလေ"

'သောက်ကျိုးနည်း ... ဘာတွေ ဖြစ်ကုန်တာလဲ ... စာအုပ်ထဲက ငါသိတဲ့ ဘုရင်က အမတ်တွေရဲ့ ကြိုးဆွဲရုပ်ပါ ... သတ္တိမရှိတဲ့ အပြင် သူရဲဘောကြောင်တဲ့သူ ... ဪလေး ပြောတာနဲ့ ဘာလို့အရမ်း ကွာနေရတာ လဲ'

"ဪလေး မင်းကြီးက နည်းနည်းသူရဲဘော ကြောင်တယ်မလား ... အမတ် တွေ ချုပ်ကိုင်တာခံရတယ် မဟုတ်လား"

"သခင်လေး"

ရုတ်တရက် သူ့အား အကျယ်ကြီး အော်လိုက်သော ကောင်လေးကြောင့် ရီ ဟွား လန့်ဖျပ်သွားရသည်။

"ကျွန်တော့်ကို ကြိုက်သလောက် မကောင်းပြောလို့ရတယ် ... အရမ်းတော် အရမ်းထက်မြတ်တဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မင်းကောင်းမင်းမြတ် အရှင်မင်းကြီးကိုတော့ သူရဲဘောကြောင်တယ်လို့ မပြောပါနဲ့ ... မင်းကြီးကို မကောင်းပြောတာ ကျွန်တော့်ကို ပြောတာထက် ပိုနာတယ်"

Wtf ဒီခေတ်မှာလည်း Big Fan ကြီးတွေရှိသဟ။ တကယ့်ကို မင်းကြီး fan အကြီးစားကြီးနဲ့ လာတွေ့နေတာပဲ။

"ဒါ ကျွန်တော်မို့လို့နော် ... တခြားလူတွေရှေ့ အဲဒီလို သွားမပြောမိစေနဲ့ ... သခင်လေး ဝိုင်းသမခံရလို့ အဘွားမုန့်ရဲ့ စွတ်ပြုတ်ကို သွားသောက်နေရမယ်"

'Fuck သောက်ကျိုးနည်း fandom လောကကြီး ... Idolကို ရူးသွပ်တဲ့ fanတွေရှေ့ ငါအနေအထိုင် ဆင်ခြင်မှပါ ... ငါလေး ငါ့ကမ္ဘာကို ပြန်သွားရဦးမှာ ... သေလို့မဖြစ်သေးဘူး ... ဒါနဲ့ ဘာလို့ ဇာတ်ကြောင်းက ပြောင်းလဲနေတာလဲ ... မင်းကြီးက သာမန်ပျော့ညံ့တဲ့ ဇာတ်ကောင်လေးလေ... ဘာလို့ အဓိက ဇာတ်ဆောင်ကြီး ထက်တောင် အရှိန်အဝါ ကြီးနေရတာလဲ '

ထိုစဉ် သူတို့အနားသို့ သူဖုန်းစားကောင်လေး တစ်ယောက် ရောက်လာသည်။

"ဪလေး မင်းပြောတော့ မင်းကြီး အုပ်ချုပ်မှုအောက်မှာ တိုင်းပြည်က သာယာဝ ပြောတယ်ဆို ... ဘာလို့ သူဖုန်းစား ရှိနေရတာလဲ"

"ဪ သခင်လေးရယ် သူတို့က သူတို့စီးပွားရေး သူတို့လုပ်နေတာလေ ... သူဖုန်းစားရှိတာ ဘာဆန်းလဲ ... သူတို့ တတ်တာနဲ့ လုပ်စားနေတာပဲ ... အဲဒါကို ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မြင့်မြတ်လှတဲ့ မင်းကြီးက သူဖုန်းစားမရှိစေရလို့ အမိန့်ထုတ်လို့မှ မရတာ ... သခင်လေးသာ သူတို့ရှာသလောက် ရအောင် ရှာကြည့်ဦး ... သူများကိုပဲ အပြစ်လိုက်ရှာမနေနဲ့"

ဪလေး စကားကြောင့် ရီဟွား သွေးအန်ချင်သွားသည်။

အမှတ်မရှိ အဲ big fan ကြီးကို သွားစမိတဲ့ ငါမှားတာ။

"သခင်လေး ငွေလေး နည်းနည်းလောက် စွန့်ကြဲပါ"

သူ့အနားသို့ကပ်ကာ လာတောင်းရမ်းသော ကလေးငယ်ကြောင့် ရီဟွား ဪလေးအား ကြည့်လိုက်သည်။

ဪလေးသည် ပေကပ်ကပ်ဖြင့် သူ၏ ငွေထုပ်လေးအား ထုတ်ကာ အကြွေစေ့ အနည်းငယ်အား ခွက်ထဲသို့ ထည့်လိုက်သည်။

"ကျေးဇူးပါ အစ်ကိုကြီး ... ကျေးဇူးပါ သခင်လေး"

ထိုသူဖုန်းစားလေး သူတို့နားမှ စထွက်ခွာသည်နှင့် ရီဟွား သူ၏ ပိုက်ဆံအိတ်လေးအား ဖွင့်ပြီး ငုံ့ကြည့် ရေတွက်နေသော ဪလေး၏ လက်တစ်ဖက်အား ဆွဲလိုက်သည်။ ရုတ်တရက် လန့်ပြီး အော်တော့မည့် ဪလေးအား အမြန်ပါးစပ်ပိတ်ရန် အမူအရာ လုပ်ပြလိုက်ရသည်။ အရေးကြုံရင် အရိပ်အကဲခတ် မြန်သော ကောင်လေးက သူ့ဆွဲခေါ်ရာနောက်သို့ တိတ်တဆိတ်သာ လိုက်ပါလာသည်။

"သခင်လေး ဘာလို့ အဲဒီ သူဖုန်းစားလေးနောက် ခိုးကြောင်ခိုးဝှက် လိုက်နေတာလဲ"

ဪလေး၏ ခပ်တိုးတိုးမေးသော စကားကို သူဖုန်းစားလေးအား မျက်ခြည်မပြတ်အောင် လိုက်ကြည့်ရင်း ရီဟွား ဖြေလိုက်သည်။

"သူ ငါ့ ခါးမှာ ချိတ်ထားတဲ့ ကျောက်စိမ်းပြား အဆောင်ကို ခိုးသွားတယ်"

"ဘာ ... စစ်သူကြီးပေးထားတဲ့ အရည်အသွေးမြင့် ကျောက်စိမ်းပြားကို လား ... ဒီကောင်လေးကတော့ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ ခိုးတတ်နေပြီ ... ရိုးရိုးသားသား စီးပွားရှာနေတယ်လို့ ချီးကျူးမိတဲ့ စကားကို ပြန်ရုပ်သိမ်းတယ် ..."

မိလို့ကတော့ အသေဆော်ပစ်မယ်"

ရီဟွားတစ်ယောက် အင်္ကျီလက်နှစ်ဖက်အား ဆွဲမပြီး ရိုက်တော့မည့် အမူအရာဖြင့် ပွစိပွစိပြောနေသော ဩလေးအား ပိတ်ရိုက်ချင် သွားသည်။

"တိတ်စမ်း ... ငါ မျက်ခြည် မပျက်အောင် ဂရုစိုက်နေတယ် ... အာရုံများ အောင် မလုပ်နဲ့ ... မင်းလား အဲဒီကောင်လေးကို ရိုက်နိုင်မှာ ... သူ ပိန်ပေမဲ့ သူ့မှာ သန်မာတဲ့ ကြွက်သားတွေ အများကြီးရှိတယ် ... သူ့ခန္ဓာကိုယ်က အရမ်းငြိမ်ပြီး ကိုယ်နေဟန်ထားလည်း မှန်တယ် ... အဲဒီကောင်လေးက သိုင်းတတ်တယ် ... ပြီးတော့ သူ့အင်္ကျီလက်ထဲမှာ ဓားမြှောင် တစ်ချောင်းကို လည်း ဆောင်ထားတယ် ... မင်းသာ သူ့ကို သွားရိုက်ရင် သူ့ဓားမြှောင်နဲ့ တစ်ခါတည်း ကိစ္စတုံးခံရလိမ့်မယ်"

သူ့ စကားကြောင့် ဩလေး ထိတ်လန့်သွားသည်။

"သခင်လေး အဲဒါဆိုပြန်မယ်လေ ... အန္တရာယ်များတယ်"

"ပြန်ရင် ငါ့ အစ်ကိုကြီး ပေးတဲ့ ကျောက်စိမ်းပြားကရော ... ငါ့ အစ်ကိုကြီး က အပြစ်တင်ရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ"

သခင်လေး၏ အမေးကို ဩလေး အလျင်အမြန် ပြန်လည် ဖြေကြားလိုက် သည်။

"စစ်သူကြီးက သခင်လေးကို အရမ်းချစ်တာ ... သေချာပေါက် အပြစ်တင် မှာ မဟုတ်ဘူး ... ပြန်ကြရအောင်နော်"

ရီဟွား ဩလေး၏ ပြန်ဖြေမှုအား အရေးမစိုက်အား။ လူခြေတိတ်သော ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ဘုရားကျောင်းပျက်ထဲ ဝင်သွားသော သူဖုန်းစား ကောင် လေးအား ပုန်းနေရာမှ စူးစိုက်ကြည့် နေလိုက်သည်။

"အဲဒီ ဘုရားကျောင်းပျက်ထဲမှာ သူတို့ကို သိုင်းသင်ပေးတဲ့သူ ရှိတယ် ...

သွားစို့"

"သခင်လေး ဘာသွားလုပ်မှာလဲ"

"ကျောက်စိမ်းပြား ပြန်တောင်းမယ် ... လူသွားခေါ်မယ်လေ"

ဪလေး အူကြောင်ကြောင် ဖြစ်သွားရသည်။

"ဘယ်ကလူလဲ"

"အဲဒီလောက်ငယ်တဲ့ လူငယ်လေးတွေကို သိုင်းပညာသင်ပေးပြီး သေချာ control လုပ်နိုင်တဲ့သူကို ငါ့ဘက်ပါအောင် သိမ်းသွင်းမလို့ ... ငါက ပညာရှင်တွေကို တန်ဖိုး ထားတတ်တယ်လေ"

ရီဟွား ထပ်၍ ပြောလာသော စကားကြောင့် ဪလေး နားမလည်သွားသည့် အပြင် မသောက်ပဲနှင့် မူးသွားရသည်။

"သခင်လေး အဲဒီ ကွန်ဇာရိုး ဆိုတာ ဘာကြီးတုန်း ... လူနာမည်လား ... သခင်လေးက အဲဒီ ကွန်ဇာရိုး ဆိုတဲ့ လူကို ရှာနေတာလား"

နားမလည်သော ကောင်စုတ်လေးအား ရှင်းပြနေသည့် မိမိကိုယ်ကိုယ်ပင် ရီဟွား ပိတ်ရိုက်ချင် သွားရသည်။

"လျှာမရှည်နဲ့တော့ အထဲဝင်မယ် လာ"

ဪလေး တစ်ယောက် ယက်ကန် ယက်ကန်ဖြင့် ရီဟွား ခေါ်ဆောင်ရာ ဘုရားကျောင်းပျက် ဆီသို့ လိုက်ပါသွားသည်။

အထဲရောက်ရောက်ချင်း မြင်လိုက်ရသည်က ရတနာပစ္စည်းများအား

ခွဲဝေယူနေကြသော ကောင်လေးအယောက် သုံးဆယ်ခန့်နှင့် သူတို့နှင့် မနီးမဝေးတွင် ခူးထောင်ထားသော ခြေတစ်ဖက်ပေါ်သို့ ခြေချိတ်လျက် ပက်လက် အနေအထားဖြင့် လဲလျောင်းကာ သူတို့ဘက် ကြည့်နေသော လူတစ်ယောက်။

ကောင်ငယ်လေးများသည် ထိုင်နေရာမှ ထရပ်ကာ ဓားမြှောင်လေးများနှင့် သူတို့ရှိရာဆီ ချိန်ရွယ်လာကြသည်။ ပျင်းရိစွာ လှဲနေသူသည် သူတို့အား ခဏမျှကြည့်ပြီး တစ်ဖက်သို့ လှည့်သွားသည်။

"မျိုးရိုးမြင့် ရွှေပေါ်မြတင် သခင်လေးနဲ့ သူ့ရဲ့ အစေခံတို့က ဘယ်လိုလုပ် ဒီလို စွန့်ပစ်နေရာကို ရောက်လာတာလဲ ... မျက်စိ လည်လာတာလား ... သိုင်းလည်း မတက်ပဲ ဒီလိုနေရာကို လာတာ အရဲစွန့်ရာ မကျဘူးလား"

ထိုသူ၏ စကားကို ရီဟွား မဆိုင်းမတွ ပြန်လည်ဖြေကြား လိုက်သည်။

"မျက်စိလည်လာတာ မဟုတ်ဘူး ... ငါ မင်းကို သက်သက်လာရှာတာ ... ငါမင်းကို လိုချင်လို့"

ရီဟွား စကားကြောင့် ထိုသူသည် ရီဟွား ရှိရာဘက်သို့ ပြန်လှည့်လာသည်။ ရီဟွား၏ အဖြေသည် ထိုသူအားပဲ ထိရောက်သည် မဟုတ်။ ငြိလေးပင် ပါးစပ်ဟကာ အံ့အားသင့် သွားရသည်။

ငြိလေး Pov ;

'သခင်လေးရယ် ဘာလို့ သူများပိုင်နက်လာပြီး ကိုယ့်သေတွင်းကိုယ် တူးနေတာလဲ ... ကျွန်တော် ငယ်ငယ်လေးပဲ ရှိသေးတယ် ... မသေချင်သေးဘူးဗျ ... ဘယ်နှယ့် ဒီနေရာကို ဟိုအရပ်လေး လိုချင်လို့ ဒီအရပ်လေး လိုချင်လို့ဆိုပြီး လက်ညှိုးထိုးတိုင်း ရမဲ့ ကလေး ကစားစရာ အရပ်ဈေးများ ထင်နေတာလား'

"ငါ့ကို လိုချင်တယ် ဟုတ်လား"

အစပိုင်း အံ့သြသွားပုံရသော ထိုသူက သူ့အား ကြည့်လာသည်။

"ဟုတ်တယ် ... မင်း အထက်တန်းလွှာတွေကို အရမ်းမုန်းတယ်မလား ...
အဲဒါကြောင့် သူတို့ဆီက ပစ္စည်းတွေ ခိုးနေတာလေ"

"ငါ အထက်တန်းလွှာတွေ မုန်းတယ်လို့ ဘာကြောင့် ထင်ရတာလဲ"

သူ၏ အမေးကို ရီဟွား လျင်မြန်စွာ ရှင်းပြလိုက်သည်။ သူ ထိုလူ့အား သူ့
လူ ဖြစ်အောင် ကြိုးစားရဦးမည်လေ။

"ငါနဲ့ ဩလေး အထဲဝင်လာတော့ မင်း ဩလေးကို လုံးဝမကြည့်ပဲ ငါ့ကိုပဲ
စူးစိုက်ကြည့်နေတယ် ... မင်း မျက်လုံးမှာ မုန်းတီးရိပ်တွေ စွန်းထင်းနေ
တယ် ... မင်းနဲ့ငါ တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးဘူး ... ဒါကြောင့် မင်းရဲ့ အမုန်းအာဝါသ
တွေက ငါ့ကြောင့်မဟုတ်ပဲ ငါ့ရဲ့ မျိုးရိုးမြင့် ဝတ်ပုံစားပုံကြောင့် ဆိုတာ
နားလည်သွားတယ် ... နောက်ပြီး ပထမဆုံး မင်းပြောလိုက်တဲ့ စကားက ငါ့
ရဲ့ အမြင်တွေ မှန်ကြောင်း ပိုသေချာသွားစေတယ် ... မင်း ပျိုးထောင်ထား
တဲ့ ကလေးတွေရဲ့ အသက်နဲ့ ကစားနေတဲ့ မင်းရဲ့လုပ်ရပ်က မမှန်ကန်ဘူး ...
သူခိုးအလုပ်က မင်းရဲ့ အရည်အချင်း တွေကိုလည်း ဖြုန်းတီးရာကျတယ် ...
မင်း ငါ့ရဲ့လက်အောက်မှာ အမှုထမ်း ... မင်း မုန်းတဲ့ အထက်တန်းလွှာတွေ
မစော်ကားနိုင်တဲ့ အဆင့်အတန်းတစ်ခု ရစေရမယ်လို့ ငါ အာမခံတယ်"

သူ့အား လိုချင်သည်ဟု ပြောသော အထက်တန်းလွှာ သခင်လေးအား ခြေ
ဆုံးခေါင်းဆုံး အကဲခတ်ကြည့် လိုက်သည်။

မြင်သူတိုင်း ငေးသွားစေနိုင်သည့် ချောမောလွန်းသော မျက်နှာ။ တစ်
ကိုယ်လုံးရှိ တန်ဖိုးကြီး အဆင်တန်ဆာများ။ နေမထိအောင် ပိုးမွေးသလို
အမွေးခံထားရကြောင်း ထင်ရှားနေသည့် ဖြူ ဖွေးကာ နူးညံ့စိုပြေလွန်း

သော အသားအရေနှင့် ငယ်ရွယ်လွန်းလှသော သခင်လေးအား သူ မည်သို့ ယုံကြည်ရမည်နည်း။

သို့သော် ထိုသခင်လေး၏ တောက်ပလွန်းသော အညိုရောင် မျက်ဝန်း များသည် သူ့အား ယုံကြည်လိုက်ရန် ဆွဲဆောင်နေသည်။ သူ ပျိုးထောင် သင်ကြားထားသော ကလေးများရှိရာဆီသို့ ကြည့်လိုက်တော့ သူ့အား အားကိုးတကြီး ကြည့်နေရှာသော မျက်ဝန်းလေးများ။ သူ ဆုံးဖြတ်ချက် ချ လိုက်သည်။

"ကောင်းပြီ ... ငါ မင်းလက်အောက် အမှုထမ်းမယ် ... ဒါပေမဲ့ တစ်နှစ်ပဲ တစ်နှစ်အတွင်း မင်းပြောသလို အထက်တန်းလွှာ မျိုးရိုးမြင့်တွေ ငါတို့ကို မ စော်ကားနိုင်တဲ့ အခြေအနေ တစ်ခုရောက်အောင် မထားပေးနိုင်ရင် ငါ ကိုယ်တိုင် မင်းကို သတ်မယ်"

ရီဟွား မျက်နှာထက်တွင် အပြုံးတစ်ပွင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

"ငါ့ ကတိ ငါတည်စေရမယ် ... အခုလတ်တလောတော့ မင်းတို့ခိုးတဲ့ အလုပ် မလုပ်နဲ့တော့ ... ငါ ထောက်ပံ့ပေးမယ် ... မင်းတို့ အစားအသောက် မပြတ်လပ်စေရဘူး ... အခု လက်ရှိ မင်းရဲ့ တာဝန်က ကလေးတွေကို သိုင်း ပညာ အခြေအနေ တိုးတက်အောင်သာ ဆက်ပြီး သင်ကြားပေး ... ပြီးတော့ အရည်အချင်းရှိတဲ့ စွန့်ပစ်ခံကလေးတွေ ရှိရင် စိတ်ကြိုက်ခေါ်ပြီး သင်ကြား ပေးလို့ရတယ် ... ငွေရေးကြေးရေး အတွက် မပူနဲ့ ... အဲဒါကို ငါ့တာဝန်ထား ... ငါ မင်းကို တာဝန်ပေးစရာရှိရင် ဒီကိုပဲ လာခဲ့မယ် ... ဒါနဲ့ မင်းနာမည်က ဘာလဲ"

သူ၏ စကားတို့အား ဂရုစိုက်နားထောင်နေပုံ ရသောသူက သူ့အား ပြန်လည် ဖြေကြားလာသည်။

"ကုချန်း"

ရီဟွား သူ၏ စကားတို့အား ဆက်ပြောလိုက်သည်။

"ကုချန်း မင်းမှာ အရေးကြီးကိစ္စ တစ်စုံတစ်ရာရှိရင် ဂူစစ်သူကြီး အိမ်တော်မှာ ငါ့ကို လာရှာနိုင်တယ် ... ငါက ဂူအိမ်တော်ရဲ့ ဒုတိယသခင်လေး ဂူရီဟွား ... တံခါးစောင့်တွေကို ဩလေးနဲ့ တွေ့ချင်လို့လို့ ပြောလိုက် ... ပြီးရင် ဩလေးနဲ့ လိုက်လာပြီး ငါ့ကို လာတွေ့လို့ရတယ်"

ကုချန်း ရီဟွားအား ခေါင်းညိတ်ပြ လိုက်သည်။ ထို့နောက် ကလေးများ ဘက်လှည့်ကာ ပြောကြားလိုက်သည်။

"ဒီနေ့ကစပြီး သခင်လေး ဂူရီဟွားက ငါတို့သခင်ပဲ ... သခင်လေး ခိုင်းတဲ့ တာဝန်မှန်သမျှ ကျေပွန်အောင် ထမ်းဆောင်ရမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကိုကုချန်း ... ကျွန်တော်တို့ သခင်လေး ခိုင်းတဲ့ တာဝန်တွေ ကျေပွန်စေရပါမယ်"

ရီဟွား အယောက် သုံးဆယ်ခန့်ရှိသော ကလေးအုပ်စုအား ကြည့်လိုက်သည်။ အားလုံးသည် ဆယ်နှစ်ကျော် ဝန်းကျင်သာ ရှိကြသော်လည်း သိုင်းပညာတွင် အခြေအနေ အဆင့်တစ်ခုသို့ ရောက်ရှိနေကြပြီ။ ထပ်ပြီး ကြိုးစားလေ့ကျင့်လျှင် တစ်ချိန်တွင် အဆင့်မြင့် သိုင်းပညာရှင်များ ဖြစ်လာနိုင်သည်။ ယခုအခြေအနေတွင်ပင် တာဝန်တွေ ထမ်းဆောင်နိုင်သည့် သိုင်းပညာ အရည်အချင်းကိုယ်စီ ရှိနေကြသည်။

ကုချန်းဆိုသည့် လူသည် တကယ် တော်သည့်လူပင်။ သူ ကံကောင်းထောက်မပြီး သိုင်းပညာ အရမ်းမြင့်သော ထိုလူအား စည်းရုံးနိုင်ခဲ့သည်။

ရှေးခေတ်တွင် ကိုယ်ချစ်သော သူများကို မဆုံးရှုံးရစေရန် ကာကွယ်နိုင်မည့် အင်အားတစ်ခုရှိရန် လိုသည်။ သူ ချစ်သောသူများနှင့် သူ့ကိုယ်သူ ကာကွယ်နိုင်ရန် ကြိုးစားရမည်။

"ကောင်းပြီ ... ဒီထဲက ငါ့ကျောက်စိမ်းပြားကို ပြန်ယူသွားမယ် ... ဖြီလေးသွားစို့"

များပြားလှသော တန်ဖိုးကြီး အဆင်တန်ဆာ ပစ္စည်းများထဲမှ ကျောက်စိမ်းပြားအား ကောက်ယူလိုက်ပြီး တချိန်လုံး ပါးစပ်ကြီး ဟထားကာ မတ်တတ်ရပ် သတိလစ်နေရှာသော ဖြီလေးလက်အား ဆွဲ၍ ထွက်လာလိုက်သည်။

အပြင်ရောက်သောအခါ ဖြီလေးအား သတိဝင်လာစေရန် လှုပ်နှိုးလိုက်ရသည်။

"ဖြီလေး ... ဖြီလေး"

"သ ... သ ... ခင် ... လေး ကျွန်တော် အိပ်မက် မက်သွားတာလား"

"အေး ဟုတ်တယ် လှလား အိပ်မက်က ... ဘာမဟုတ်တာလေးကို မင်းတို့ပြန်ပုံကြီးက ... ငါကပဲ မသိရင် ဘုရင် ဖြစ်သွားသလိုလို"

"သခင်လေး လျှောက်မပြောနဲ့ ... မင်းကြီးကို သခင်လေး ဘယ်တော့မှ မိမှာ မဟုတ်ဘူး ... မင်းကြီးက ရှင်းယွဲ့ နတ်ဘုရားလိုလူ ... အားလုံးရဲ့ အထက်မှာရှိနေပြီး အားလုံးက မော်ဖူးကြည့်နေရမဲ့ လူမျိုး"

ရီဟွား Big fan ကြီးအား လျစ်လျူရှုလိုက်ပြီး ဘုရားကျောင်း အပြင်ဘက် နံရံတွင် နေရာရွှေ့ပြောင်း နေကြသော ပုရွက်ဆိတ်အုံကြီးအား လေ့လာနေလိုက်သည်။

"သခင်လေး အဲဒီ ပုရွက်ဆိတ်တွေ ကြည့်ပြီး ဘာလုပ်နေတာလဲ"

"ကမ္မဋ္ဌာန်း ရှုနေတာ"

"အမ်"

"သိပ်မကြာခင် ရက်ပိုင်းအတွင်း မိုးရွာလိမ့်မယ် ... အခုအချိန် လယ်တွေ

ဝယ်ထားလိုက် ... လယ်အလုပ် လုပ်မရတော့ တချို့ လယ်ပိုင်ရှင်တွေ လယ်
တွေ အရမ်း ရောင်းချင်နေကြတယ် ... ဈေးနှိမ်မဝယ်နဲ့ ... တန်ရာတန်ကြေး
ပေးဝယ် ... မိုးခေါင်ပြီး ပထမဆုံးရွာတဲ့ ကာလမှာ မိုးအရမ်း သည်းလိမ့်
မယ် ... လယ်တွေကို လူငှားပြီး သေချာဂရုစိုက်လုပ်ခိုင်း ... သေချာပေါက်
အရမ်းဖြစ်ထွန်းပြီး ငွေအများကြီး ပြန်ဝင်လိမ့်မယ် ... တခြား စီးပွားရေး
တွေလည်း လုပ်ရမယ် ... ငါ ထောက်ပံ့နိုင်မဲ့ ငွေအင်အားရှိမှဖြစ်မှာ"

"သခင်လေး လယ်ကို ဘယ်က ပိုက်ဆံနဲ့ ဝယ်ရမှာလဲ"

ရီဟွား ခါးတွင်ချိတ်ထားသော ကျောက်စိမ်းပြားအား ဖြုတ်ပေးလိုက်
သည်။

"အဲဒါနဲ့ဝယ် ... မင်းက အသုံးသာမကျတာ ... အလုပ်လုပ်ရင်တော့
တိတိကျကျ လုပ်တတ်တယ်ဆိုတာ ငါ သိတယ် ... ဘာအလွဲအချော်မှ မရှိ
စေနဲ့ ... မနက်ဖန် တစ်ခေါက်ထပ်ထွက်ပြီး တခြား လုပ်လို့ရမဲ့ စီးပွားရေး
အတွက် လေ့လာရမယ်"

"သခင်လေး ဘာလို့ အဲဒီလောက် ငွေရှာနေရတာလဲ"

သူ့အား နားမလည်နိုင်စွာ ကြည့်နေသော ကောင်လေးအား ရီဟွား ရှင်းပြ
လိုက်သည်။

"အထဲက လူတွေအတွက် ငွေလိုတယ်လေ ... နောက်ထပ် လူတွေ ထပ်
များလာဦးမှာ ... အခု အစ်ကိုကြီး လက်ထဲ စစ်အာဏာရှိတယ် ... အဲဒါက
လက်ထဲ မီးခဲကိုင်ထားသလိုပဲ ... အန္တရာယ်ပေါင်းစုံ ပတ်လည်ဝိုင်းနေတာ
... အဲဒါတွေ ရန်က ကာကွယ်နိုင်ဖို့ လူအင်အား ငွေအင်အား
အမြောက်အမြား လိုတယ် ... အမတ်ချုပ်ကြီးနဲ့ အစ်ကိုကြီးက ခုချိန်မှာ
ရာထူးတူပေမဲ့ စစ်အာဏာနဲ့ မင်းကြီးရဲ့ ယုံကြည်မှုက အစ်ကိုကြီး လက်ထဲ
မှာ ... အမတ်ချုပ်ကြီးက ဒီတိုင်း ထိုင်ကြည့်နေမယ် ထင်လား ... ငါ အခု

လုပ်နေတာက နောင်မှာ ကြုံတွေ့ရမဲ့ အရာတွေကို ရင်ဆိုင်နိုင်ဖို့ ...
နားလည်လား"

"သခင်လေး ... ကျွန်တော် ဘာမှ နားမလည်ဘူး"

ရီဟွား ငိုရခက် ရယ်ရခက် ဖြစ်သွားရသည်။ ဒီကောင်လေးကို
အားကြိုးမာန်တက် ရှင်းပြမိသည့် သူ့အမှားပင်။ ရီဟွား ဟန်ကိုယ့်ကာ
သူ၏ လက်အား ဝှေ့ယမ်းလိုက်သည်။

"ထားတော့ ... အစ်ကိုကြီး ပြန်ရောက်ခါနီးပြီ ... ပြန်ကြစို့"

ထို့နောက် နှစ်ယောက်သား အိမ်တော်ရှိရာဆီ ချီတက်လာကြသည်။

အစေခံများ ဝင်ထွက်သော တံခါးပေါက်ဆီ ရောက်သောအခါ ဩလေး
သခင်လေး ဝင်ရန် တံခါးအား တွန်းဖွင့်လိုက်သည်။ တံခါးသည် ဖွင့်၍ မရ။

"သခင်လေး တံခါးဖွင့်မရဘူး"

"အသုံးကို မကျဘူး ဖယ် ... ငါ ဖွင့်မယ်"

ရီဟွား ဩလေးအား တွန်းဖယ်လိုက်ပြီး တံခါးအား ဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။
တံခါးသည် လုံးဝ ဖွင့်မလာချေ။

"ဩလေး မင်းပြောတော့ ဒီတံခါးက ညမှောင်မှ ပိတ်တာဆို"

"ဟုတ်တယ် သခင်လေး ... ခုက ဘာလို့ ပိတ်သွားလဲ ကျွန်တော်လည်း မ
သိဘူး"

ရီဟွား သက်ပြင်း ချလိုက်သည်။

"မထူးဘူး နံရံပဲ ပြန်ကျော်တက်ရတာပေါ့ ... အထဲရောက်ရင် မင်းဝင်လို့
ရအောင် ငါတံခါးဖွင့်ပေးမယ် ... ခုတော့ ငါဟိုဘက် တက်လို့ရအောင် ခဏ
ထိုင်ပေး"

ရီဟွား မျက်နှာကို ရှုံ့မဲ့ပြီး သူ့အား ညီးပြလာသည်။

"ဟင့် ခါးနာတော့မှာပဲ ... ပြီးရင် ဒီနာနေတဲ့ ခါးနဲ့ အလုပ်တွေ ဘယ်လို လုပ်ရမလဲ"

"မင်းကို ဒီနေ့တစ်နေ့လုံး ဘာမှ မခိုင်းတော့ဘူး ... ကျေနပ်ပြီလား"

"တက် ... တက် သခင်လေး တက်"

မျက်နှာ အမျိုးမျိုး ပြောင်းနိုင်သည့် ထိုအရှက်မဲ့ ကောင်လေးအား ဆောင့် ကန်ချင် သော်လည်း အိမ်တော်ထဲရောက်ရန် ပိုအရေးကြီးသောကြောင့် ကျောပေါ်တက်ကာ နံရံပေါ်တက်ပြီး တစ်ဖက်သို့ ခုန်ချလိုက်သည်။

သူ မြေကြီးပေါ် ထိုင်လျက် ကျနေရာမှ ထရပ်ရန် ပြင်လိုက်စဉ် သူ့ ရှေ့ တည့်တည့်၌ လာရပ်သော ခြေထောက်အစုံကြောင့် လန့်သွားပြီး မော့ကြည့် လိုက်တော့ ချစ်လှစွာသော အစ်ကိုကြီး၏ တည်ကြည် ကြည့်ကောင်း လွန်း နေသော မျက်နှာက ဆီးကြိုနေသည်။

"ဟီး အစ်ကိုကြီး"

ရီဟွား သွားသုံးဆယ့် နှစ်ချောင်းအား ဖြကာရယ်ပြလိုက်သည်။ သူခိုး လူ မိချိန် တတ်နိုင်သမျှ ဖားရမည်လေ။

"ဟွားအော် ဘယ်လိုလုပ် ဒီရောက်နေတာလဲ"

"ကျွန်တော် အိပ်ရင်း လမ်းထလျှောက်လာတာ"

ရီဟွား အစ်ကိုကြီး ယုံမည်မဟုတ်မှန်း သိသော်လည်း ပါးစပ်ထဲရှိရာ ပြော လိုက်သည်။ တခြား ဆင်ခြေပေးစရာ ဘာမှရှာမတွေ့ပေ။

"နေ့ခင်းကြီးလား ... အိပ်ရင်း လမ်းထလျှောက်တာက နံရံပေါ် ဘယ်လို လုပ် ရောက်သွားတာလဲ"

"အဲ ... အဲဒါကလေ အစ်ကိုကြီး"

"သခင်လေး တံခါးဖွင့်ပေးတော့လေ ... စစ်သူကြီး ပြန်မလာခင် အမြန် ရံ

ဟေ့ခြံဝန်းထဲရောက်မှ ဖြစ်မှာဆို ... နောက်တစ်ခါ သခင်လေးနဲ့ ဘယ်တော့မှ ခိုးမထွက်တော့ဘူး... သခင်လေးရေ ကျွန်တော့်ကို တံခါးဖွင့်ပေးပါတော့"

အချိန်အခါမသိ အလိုက်ကန်းဆိုးမသိ အာပြသံနှင့် အော်နေသော ကောင်လေးအား စိတ်ထဲမှ နေ၍ ရီဟွား မေတ္တာပို့ပေး လိုက်တော့သည်။

အစ်ကိုကြီးသည် သူ့ဆီသို့ လျှောက်လာပြီး သူ့အား ဆွဲထူကာ လက်ဖြင့် အင်္ကျီတွင် ကပ်နေသော ဖုန်များအား ခါထုတ်ပေးသည်။

"ဟွားအော် ... ငြိလေးကို တံခါးသွားဖွင့်လိုက်ဦး"

"ဟုတ် အစ်ကိုကြီး"

ရီဟွား တံခါးအား သွားဖွင့်ပေးတော့ အထဲဝင်လာလာသော ကောင်စုတ်လေးသည် စစ်သူကြီးအား တွေ့ပြီး မျက်လုံးအစုံတို့ ပြူးကျယ်သွားသည်။

"စစ်သူကြီး ကျွန်တော် ကျွန်တော် သခင်လေးကို ခေါ်ထုတ်တာ မဟုတ်ပါဘူး ... သခင်လေးကို တား ... တား မရလို့ပါ"

"ထားလိုက်တော့ ... ဟွားအော် ဘာမှမဖြစ်လို့ မင်းကို အပြစ်မပေးတော့ဘူး ... ဟွားအော်လည်း နောက်တစ်ခါ အပြင်ထွက်ရင် တံခါးမကြီးက ထွက်"

ရီဟွား အစ်ကိုကြီး၏ စကားကြောင့် ဝမ်းသာလုံးဆို့ သွားရသည်။ သူ လုပ်စရာများ ရှိသေးသည်။ အမြဲ ဝင်ထွက်ခွင့်ရရင် သူ ပိုပြီး အဆင်ပြေပြီလေ။

"အစ်ကိုကြီး ... တကယ်လား"

"အွန်း"

ရီဟွား စိတ်ထဲ 'ရေး' ဟု အော်ပြီးလေပြီ။ သို့သော် ထပ်ပြောလာသော စကားကြောင့် အပျော်တို့ ပျောက်ရှုကုန်ရသည်။

"ကိုယ်ရံတော်တွေ ခေါ်သွားရမယ် ... အဲဒါမှ ထွက်ခွင့်ပြုမယ်"

"အစ်ကိုကြီးကလည်း ကျွန်တော် ကလေး မဟုတ်တော့ဘူး ... ဘာလို့ ကိုယ်ရံတော်တွေ သွားလေရာ ခေါ်သွားရမှာလဲ"

"ရှောင်ဖွားအော် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အသက် ဘယ်လောက်ရှိပြီ ထင်နေတာလဲ"

"သုံးဆယ့် အဲ"

ရီဟွား သူ၏ အသက်အမှန် သုံးဆယ့်ခြောက်နှစ်ကို နှုတ်မှ ထွက်တော့ မည့်ဆဲဆဲ အမြန်ရပ်တန့် လိုက်ရသည်။ သူ ဝင်ထားသော ခန္ဓာကိုယ် ပိုင်ရှင်သည် အသက် ဆယ့်ခြောက်နှစ်သာ ရှိသေးသည်လေ။

"ဆယ့်ခြောက်နှစ်"

"အသက်တောင် မပြည့်သေးတာ ... အစ်ကိုကြီးက မင်းကို ဘယ်လို စိတ်ချရမှာလဲ ... ငြိလေးထက်တောင် မင်းကငယ်သေးတယ်"

အစ်ကိုကြီး ပြောသည်မှာ မှန်သည်။ သူ၏ မူရင်းအသက်ကို တွေး၍ ငြိလေးကို ကောင်ငယ်လေးအဖြစ် သူဆက်ဆံနေ သောကြောင့်သာ။ ငြိလေး၏ အသက်သည် ဆယ့်ကိုးနှစ်ဖြစ်ပြီး သူ့ထက်သုံးနှစ်ခန့်ပင် ကြီးသည်။

"အစ်ကိုကြီးကလည်း ဆယ့်ခြောက်နှစ်ဆို အိမ်ထောင် ပြုနေကြပြီကို"

ဒီလို ရှေးခေတ်လူများသည် စောစီးစွာ အိမ်ထောင် ပြုတတ်ကြသည်။ တချို့ ဆယ်ကျော်သက်များဆို ကလေးပါ ရနေကြလေပြီ။ ထို့ကြောင့် သူ အတွန့်တက်လိုက်သည်။

သူ၏ စကားကြောင့် ငြိလေးသည် အားရပါးရ ထရယ်တော့သည်။

"ဟား ဟား ဟား"

အစ်ကိုကြီး မျက်နှာသည်လည်း ပြုံးယောင် သန်းလာသည်။

"ဘာလို့လဲ ... ကျွန်တော်ပြောတာ ဘာမှားလို့လဲ"

"မမှားပါဘူး ... ဟွားအော် ပြောတာ မမှားဘူး"

အစ်ကိုကြီးသည် ပြီးချင်နေပုံဖြင့် သူ့အား အသည်းအသန် ငြင်းဆိုလိုက်သည်။ ဖြီလေးသည်လည်း အစ်ကိုကြီးနည်းတူ မမှားကြောင်း ပြောလာသည်။

"သခင်လေးပြောတာ မမှားပါဘူး ... ဒါပေမဲ့ သခင်လေးပုံစံလေး ကြည့်ဦး ... ခုလို ကျိုးပဲ့လွယ်ပုံ ပေါက်နေတဲ့ သခင်လေးက အိမ်ထောင် ပြုမယ်ဆိုတော့ ... ဟား ... ဟား ... နည်းနည်းလေး ပြေးလိုက်ရင်ကို မောနေတတ်တဲ့ သခင်လေး အမောဖောက်နေမှာ စိုးလို့ပါ ... အရမ်း မကြိုးစားပါနဲ့ သခင်လေး ဟားဟား"

'အဲဒါ ဂူရီဟွား ကိုယ်က ပျော့ညံ့လွန်းနေတာလေ ... ငါလေးက အားကောင်း မောင်းသန်လေးပါနော် ... gym တွေသွားပြီး 6pack ထွက်အောင် အသေ train ထားရတဲ့ ငါ့ကိုယ်လေးတောင် လွမ်းသွားပြီ ... ဒီကိုယ်က မျက်နှာလှလှလေးပဲ ရှိတာ နုဖတ်နေတာပဲ ... ခုပဲကြည့် အလှောင်ခံနေရပြီ'

ရီဟွား အားရပါးရ ရယ်နေသော ဖြီလေးနှင့် ရယ်ချင်နေသော မျက်နှာကို ထိန်းထားနေပုံရသော အစ်ကိုကြီးကို ကြည့်ပြီး မျက်နှာတစ်ခုလုံး နီရဲကာ နားရွက်များပင် ပူလာသည်။

"နှစ်ယောက်လုံး ကျွန်တော့်ကို စကားလာမပြောကြနဲ့"

"ရှောင်ဟွား အစ်ကိုကြီးကို စိတ်ဆိုးသွားတာလား"

"သခင်လေး စိတ်ကောက်သွားတာလား"

စစ်သူကြီးရော ဖြီလေးပါ ပြိုင်တူ မေးလိုက်ကြသည်။

"စိတ်ဆိုးတယ် လာလည်းမခေါ်နဲ့ ... ကျွန်တော့်ရှေ့လည်း ပေါ်မလာနဲ့"

စစ်သူကြီးနှင့် ငြိလေးတို့ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ကြည့်လိုက်မိကြသည်။ ထို့နောက် နောက်သို့ တစ်ချက်မျှပင် လှည့်မကြည့်ပဲ စိတ်ဆိုးကာ ကျောပေးထွက်ခွာ သွားသော ကောင်လေးနောက်သို့ အမြန်လိုက်သွားလိုက်ကြသည်။

သူတို့၏ ရည်ရွယ်ချက်သည် ချစ်လှစွာသော ညီငယ်လေးအား ချောရန်နှင့် ကမ္ဘာပေါ်တွင် ချစ်စရာအကောင်းဆုံး သခင်လေးအား ချောရန်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ခမ်းနားထည်ဝါ လွန်းသော အခန်းတစ်ခုထဲတွင် ရွှေရောင်ဝတ်ရုံရှည်ကို ဝတ်ဆင်ထားသော လူတစ်ယောက်သည် ပြတင်းပေါက်မှ နေ၍ မှောင်နေသော အပြင်ဘက်သို့ သူ၏ ထက်မြက်စူးရှပုံရသော မျက်ဝန်းအစုံဖြင့် စူးစိုက်ကြည့်ရှု နေသည်။ သူ၏ အနီးတွင် ဒူးထောက်ကာ အရိုအသေ ပေးနေသော လူတစ်ယောက် ရှိနေသည်။

"မင်း ပြောပုံအရဆို ဂူရီဟွားက အရမ်းကို ပြောင်းလဲသွားတာပဲ ... ငါက သူ အဆင်းပဲ ရှိပြီး အချင်းမရှိတဲ့သူအဖြစ် ကြီးပြင်းလာတယ် ထင်နေတာ ... ဒီတိုင်းဆို သူက သူ့ကိုယ်သူ ဖုံးကွယ်ထားခဲ့တာပဲ ... စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းတယ်"

သူ၏ စကားကြောင့် အနက်ရောင် ဝတ်စုံနှင့် အရိုအသေပေးသူသည် သူ့အား ခွင့်တောင်းလာသည်။

"ရီဟွားသခင်လေး ကျွန်တော်တို့ ကိစ္စကို နှောင့်ယှက်လာနိုင်လား ... ကျွန်တော် ဘယ်လိုစီစဉ်ရမလဲ အရှင်"

"ဘာမှ မလုပ်နဲ့ ... ထားလိုက် ... သူ့ကို ငါ ကိုင်တွယ်နိုင်တယ် ... မင်းက မင်းတာဝန်ကိုသာ ကျေပွန်အောင်လုပ် ... မင်းတာဝန်က အဲဒီတစ်ယောက် ငါ့ကို ထပ်ပြီး မနှောင့်ယှက်လာစေဖို့ပဲ"

သူ၏ စကားတို့အား မှာကြားပြီးနောက် ပြတင်းပေါက်ဘက်မှ အပြင်သို့ ထပ်၍ ငေးမောလိုက်သည်။

"မင်းပြောပုံအရဆို သူ တကယ် ချစ်စရာ ကောင်းလာတာပဲ ... အတိတ် မမေ့ခင်တုန်းက စကားနည်းပြီး ကြောက်ရွံ့တတ်တဲ့ ပုံစံဖြစ်နေလို့ ငါ တကယ် စိတ်ပျက်ခဲ့ရတာ ... ငါက လက်သည်း ဝှက်ထားတဲ့ ကြောင်ဆိုး လေးတွေပဲ သဘောကျတာ ... ကြောင်လိမ္မာလေးတွေက ငါ သဘောကျတဲ့ ပုံစံ မဟုတ်ဘူး ... သူနဲ့ တွေ့ဖို့ အချိန်တန်ပြီပဲ"

သူ၏ အရှင်သခင်သည် သူ့အား ဂရုစိုက်မိပုံ မရသောကြောင့် သူ အမြန် ထွက်သွား သင့်သည်ဟု တွေးလိုက်သည်။

"အရှင် ကျွန်တော်မျိုးကို ထပ်ပြီး တခြားခိုင်းစရာ မရှိတော့ရင် ပြန်ခွင့်ပြု ပါ"

အရှင်သည် သူ့အား လှည့်မကြည့်ပဲ ထွက်သွားရန် လက်အား ဝှေ့ယမ်း လိုက်သောကြောင့် သူ အရိုအသေပေးလိုက်ပြီး သူ၏ ကိုယ်အား ထိုနေရာမှ ပျောက်ကွယ် စေလိုက်သည်။

ရွှေရောင်များဖြင့် တောက်ပနေသော ခန်းဆောင်ထဲတွင် ရွှေရောင်ဝတ်စုံ နှင့် ခမ်းနား ထည်ဝါမှုအပေါင်း ခညောင်းနေသော ကျက်သရေ ရှိလှသည့် လူတစ်ယောက်သာ ကျန်ရှိနေခဲ့တော့သည်။

အပိုင်း(၄)
စတင်တွေ့ဆုံခြင်း

လူများရှုပ်ယှက်ခတ်အောင် စည်းကားနေသော လမ်းထက်တွင် အပြာ
ဖျော့ရောင် ပိုးသားဝတ်ရုံရှည်ကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး လူတကာ လည်ပြန်ငေး
ကြည့် သွားစေနိုင်သည့် အလှတရားတို့ကို ပိုင်ဆိုင်ထားသော သခင်လေး
တစ်ယောက်နှင့် အရောင်ဖျော့သော ဖျင်ကြမ်းအင်္ကျီကို ဝတ်ထား
သော်လည်း ချစ်စရာကောင်းလှသော ရုပ်ရည်ကို မဖုံးကွယ်ထားနိုင်သည့်
ကောင်လေး တစ်ယောက်တို့ စကားများနေကြသည်။

"သခင်လေး ... အဲဒီကိုတော့ လုံးဝ ဝင်လို့မရဘူး ... အထဲဝင်မယ်ဆို ကျွန်
တော့်ကိုသာ သတ်သွား"

ချောမောလှပသော မိန်းမငယ်များ၊ လူကုံထံ အထက်တန်းလွှာ
ယောက်ျားသားများ ပျားပန်းခတ်အောင် စည်ကားနေသော အနီရောင်
ခန်းဆီးများ၊ မီးပုံးများနှင့် အလှဆင်ထားသည့် နေရာအား ငြိလေး
လက်ညှိုးထိုးကာ မသွားရန် အသည်းအသန် တားဆီးနေသည်။

"အေး အခု မင်းကို သတ်ဖို့ ဘာပစ္စည်းမှ ငါ့ဆီ မပါဘူး ... အိမ်တော်
ရောက်မှ သတ်ပေးမယ်... စကားမများနဲ့တော့ အထဲဝင်ရအောင် လာ"

"စစ်သူကြီးက ဒီတစ်ခါ ခိုးထွက်တာသိရင် သေချာပေါက် ကျွန်တော့်ကို

အပြစ်ပေးမှာ ... အသက်မပြည့်ပဲ သခင်လေး အဲထဲဝင်တာ သိလို့ကတော့ ကျွန်တော်သေပြီပဲ"

သူ ရှေ့ပိတ်ရပ်ကာ အသည်းအသန် ငြင်းဆိုနေသော ကောင်လေးကို သူ သိပ်စိတ်မရှည်တော့။

"အစ်ကိုကြီး အသတ်မခံရအောင် အိမ်ရောက်ရင် မင်းကိုငါ သတ်ပေးပါ မယ်ဆို ... တကယ်ပဲ ပြောရင်ပြောသလို နားမလည်ဘူး ... ဒီနေ့ အစ်ကိုကြီး က ညီလာခံပြီးရင် စစ်ရေး လေ့ကျင့်ကွင်းကို သွားမှာ ... ငါတို့ ပြန်ရောက် တဲ့ထိ အိမ်ပြန်ရောက်ဦးမှာ မဟုတ်ဘူး ... စိတ်မပူနဲ့ ... ဆောင်ကြာမြိုင် ဝင် တာက မင်းနဲ့ငါပဲ သိမှာလေ ... မင်း မပြော ငါ မပြောရင် ဘယ်သူသိမှာလဲ ... ရှေ့က ဖယ်"

"ဟင့်အင်း ... သခင်လေး လုံးဝ မသွားရဘူး"

အခုထိ မဖယ်ပေးပဲ ပိတ်ရပ်နေသော ယြီလေးကြောင့် ရီဟွား စိတ်ညစ် သွားရသည်။

"ယြီလေး သတင်း အချက်အလက်တွေရဲ့ ဗဟိုတည်နေရာက အဲဒီနေရာပဲ ... အဲဒီမှာ ချမ်းသာတဲ့ အထက်တန်းလွှာ အသီးသီး ရှိတယ် ... အဲဒီလူမျိုးစုံနဲ့ ဆက်ဆံနေရတဲ့ ဂေဟာမယ်တွေဆီမှာ သတင်းအချက်အလက် မျိုးစုံရှိ တယ် ... ဂေဟာမှာ နာမည်အကြီးဆုံး အမျိုးသမီးဖြစ်လေ တကယ့် လျှို့ဝှက် ချက်ကြီးတွေကို ပိုသိလေပဲ ... ငါ ဒီကို ပျော်ပါးဖို့လာတာ မဟုတ်ဘူး ... အဲဒီ ဂေဟာက အလှဆုံး မိန်းကလေးကို ငါ့ဘက်ပါအောင် စည်းရုံးပြီး အရေးကြီးတဲ့ သတင်း အချက်အလက်တွေနဲ့ အဆက်အသွယ်တွေ ရချင်လို့ ... ငါ့ စီးပွားရေးတွေ အောင်မြင်ဖို့ အဲဒီထဲဝင်ပြီး သေချာပေါက် စည်းရုံးနိုင်မှ ဖြစ်မယ် ... အဲဒီတော့ ခုငါ့ရှေ့က ဖယ်တော့"

ယြီလေး တစ်ယောက် မဖယ်ချင်ဖယ်ချင် ပေကပ်ကပ်နှင့် ရှေ့က ဖယ်ပေး

လာသည်။

"သခင်လေး ဒီတိုင်းဝင်လို့ ဖြစ်ပါ့မလား ... သခင်လေး ရုပ်ရည်က အားလုံး သတိထားစရာ ဖြစ်နေတယ် ... အဲဒီနေရာက မကောင်းတဲ့နေရာ ... ကျွန်တော် တကယ် စိတ်မချဘူး ... အပြင်ထွက်တိုင်း တော်တော်များများ သခင်လေးကို ကြည့်ကြည့်သွားကြတာ သတိထားမိရဲ့လား ... မျက်နှာကို တစ်ခုခုနဲ့ ဖုံးကွယ်ပြီးမှ အထဲဝင်ပါလား"

ရီဟွား ကောင်လေး၏ အပြောကို ငြင်းပယ်လိုက်သည်။

"အဲဒီဆောင်ကြာမြိုင်က မြို့တော်ရဲ့ ထိပ်တန်း နာမည်အကြီးဆုံး အချော အလှများ စုဝေးရာလေ ... ငါ့ထက် ကြည့်ကောင်းတဲ့သူတွေ တပုံကြီးနေမှာ ... အဲဒီထဲက လူတွေက ငါ့ရုပ်ရည်လောက်ကို အထူးအဆန်း လုပ်မနေ လောက်ဘူး ... ပြီးတော့ ငါက ယောက်ျားလေး ... မိန်းကလေးမှ မဟုတ် တာ စိုးရိမ်စရာမရှိဘူး"

တားမရသော သခင်လေးအား ယွီလေး ဘာမှမပြောတော့ပဲ နောက်မှသာ တိတ်တဆိတ် လိုက်ပါလာသည်။

ရီဟွား အထဲဝင်လိုက်ချင်း ယွီလေး စကား နားမထောင်လိုက် သောကြောင့် နောင်တရချင် မိသွား၏။ အထဲတွင် ရှိသမျှ ပျော်ပါးနေသော လူအားလုံး၏ အကြည့်သည် သူ့ဆီသို့ ရောက်လာသောကြောင့်ပင်။

'ငါလေးကို ဘာလို့ ဝိုင်းကြည့်နေ ကြတာလဲဟ ... ငါလေးက တိုင်းပြည် ပျက်လောက်အောင် အလှတရားကို ပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့ သောင်းချန်လို မိန်းမ လှလေးလည်း မဟုတ်ပဲ '

ယွီလေးသည် သခင်လေး၏ တုံ့ဆိုင်းသွားသော အမူအရာကို မြင်လိုက်ရ ပြီး အပေါ်ထပ် သီးသန့်ခန်းသို့ အမြန်သွားရန် သတိပေးလိုက်သည်။

"သခင်လေး အပေါ်ထပ် မြန်မြန်တက်ပြီး ဂေဟာပိုင်ရှင် မားမားကို ငွေပေး ... သီးသန့်ခန်း တစ်ခုယူပြီး အထဲဝင်နေရအောင် ... ကျွန်တော်တို့ ဒီနေရာက မရွေ့မချင်း အကြည့်တွေက ရပ်သွားကြမှာ မဟုတ်ဘူး ... သခင်လေးကို စိုက်ကြည့်နေကြတာ ... မသိရင် စားမတတ် ဝါးမတတ်ပဲ"

ဪလေး၏ စကားကြောင့် ရီဟွား သံသယ ဝင်သွားရသည်။

"ဪလေး မင်းဒီနေရာကို ရောက်ဖူးတာလား ... ဘယ်လိုလုပ် ဒီက အကြောင်းတွေ သိနေရတာလဲ"

သူ၏ စကားကြောင့် ဪလေး လက်နှစ်ဖက်ကို အသည်းအသန် ခါကာ ငြင်းဆန်တော့သည်။

"မရောက်ဖူးပါဘူး သခင်လေးရယ် ... ဒါ ပထမဆုံး ရောက်ဖူးတာပါ ... ကျွန်တော် သိနေတာက ကျွန်တော့်အသိ အစေခံတချို့ရဲ့ သခင်လေးတွေက ဒီနေရာကို ဝင်ထွက်နေကြလေ ... သူတို့ပြောပြလို့ သိနေတာပါ"

ရီဟွား ထိုတုံးအအ ချစ်စရာကောင်လေး၏ စကားကို ယုံကြည်သည်။ ထို့ကြောင့် ဘာမှ ဆက်ပြောမနေတော့ပဲ အပေါ်ထပ်သို့သာ အမြန်တက်သွား လိုက်တော့သည်။

သီးသန့်ခန်းများစွာရှိပြီး အောက်ထပ်နှင့်ကွာသော လူအရမ်းရှင်းသည့် အပေါ်ထပ်တွင် မျက်နှာချေများကို ဖြူဖွေးအောင် လိမ်းထားပြီး မျက်စိ ရှုပ်လောက်အောင် အဆင်တန်ဆာများ တပ်ဆင်ထားသော ဂေဟာပိုင်ရှင် မားမားကို အရံသင့် တွေ့လိုက်ရ၏။

ဪလေးက စကားသွားပြောကာ ငွေစက္ကူ တစ်ရွက် ထုတ်ပေးလိုက်တော့ အူယားဖားယား သီးသန့်ခန်း တစ်ခုအား ပို့ဆောင်ပေးသည်။

အခန်းသည် အတော် ကျယ်ဝန်းပြီး သပ်ရပ်ကာ သန့်ရှင်းနေ၏။ အလယ်

တွင် စားပွဲတစ်လုံး အကြမ်းရည်အိုးတို့နှင့် အခန်းထောင့်တွင် ပန်းများကျဲချကာ အလှဆင်ထားသော အိပ်ရာကျယ် တစ်ခုတို့ ရှိနေသည်။

ခုတင်နဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် ပြတင်းပေါက် တစ်ပေါက်ရှိပြီး လက်ညှာဘက် အခြမ်းတွင် သူတို့ဝင်လာခဲ့သော တံခါးပေါက်ရှိသည်။

"ဒီက သခင်လေး ဘယ်ချောမောလှပတဲ့ ကညာပျိုလေးကို ခေါ်ပေးရမလဲ ... ဘယ်နှစ်ယောက် ခေါ်ပေးရမလဲ"

"ကျွန်တော်နဲ့ တူတူ လက်ဖက်ရည်သောက်ဖို့ မိန်းမချော တစ်ယောက် ခေါ်မယ်"

"အိပ်ဖို့ရော သခင်လေး ... ဘယ်နှစ်ယောက် ခေါ်ပေးရမလဲ"

ရီဟွား မျက်လုံးတို့ ပြူးကျယ်သွားသည်။

'ငါလေးက ဒီခုတင်ပေါ်ကို နှစ်ယောက် သုံးယောက်ခေါ်ပြီး ဒီခုတင်ပေါ်မှာ threesome, foursome ရမှာလား ... ဘာတွေ လာမေးနေတာလဲ ... ငါလေး ရုပ်က အဲဒီလိုလုပ်မယ့် ရုပ်ပေါ်နေလို့လား'

ဩလေးသည် အကျယ်ကြီး အော်ရယ်ချင်မှုကို ချောင်းဆိုးပြီး ထိန်းထားနေလေသည်။

"အဟွတ် အဟွတ် အဟွတ်"

"လက်ဖက်ရည် သောက်ပေးဖို့ တစ်ယောက်ပဲ လိုတယ် ... အိပ်ဖို့မလိုဘူး ... ဒီဂေဟာမှာ အချောဆုံး နံပါတ်တစ် မိန်းကလေးက ဘယ်သူလဲ"

သူ၏ စကားကို ဂေဟာပိုင်ရှင် မားမားက ချက်ချင်း ဖြေဆိုလေသည်။

"ပိုင်ရင် ပါ သခင်လေး"

"သူမကို ငါနဲ့ တူတူ ခဏ လက်ဖက်ရည် သောက်ပေးဖို့ ငှားရမ်းချင်တယ်"

"သခင်လေး အဲဒါက"

ဂေဟာပိုင်ရှင် မားမား၏ တွန့်ဆုတ်နေမှုကြောင့် ငွေအများအပြားနှင့် ငှားရမ်းရန် ရီဟွား ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

"ဈေးအရမ်းကြီးတာ ကျွန်တော့်အတွက် ကိစ္စမရှိဘူး မားမား ... ကျွန်တော့်မှာ ငွေအလုံအလောက် ပါတယ် ... ယြီလေး လယ်အတွက် ငွေအကုန် ပေးချေခဲ့ ပြီးပြီမလား ... ကျန်တဲ့ငွေ လက်မှတ်တွေ မားမားကို ထုတ်ပေးလိုက်"

ယြီလေးသည် သူ့အင်္ကျီထဲ သိမ်းဆည်းထားသော ငွေစက္ကူ အထပ်လိုက် အား ထုတ်ပေးလာသည်။

မားမားသည် ငွေစက္ကူများ မြင်မြင်ချင်း မျက်လုံးများ တောက်ပသွားသော်လည်း အားနာသော အမူအရာဖြင့် လက်ခံပြုကာ ငြင်းဆန်လိုက်သည်။

"မဟုတ်ဘူး သခင်လေး ... သခင်လေးတို့ တတ်နိုင်မှန်း သိပါတယ် ... ဒီနေ့ မိန်းကလေး ပိုင်ရင်ကို တစ်နေ့လုံးအတွက် ငှားရမ်းထားသူ ရှိလို့ပါ ... သခင်လေး တခြားမိန်းကလေး တစ်ယောက် ခေါ်လိုက်ပါလား ... မိန်းကလေး ရင်းရင်း ရှိသေးတယ် ... သူမက ပိုင်ရင်လောက် နာမည်မကြီးပေမဲ့ တကယ်ချောလှတဲ့ မိန်းကလေးပါ"

"မလိုဘူး ကျွန်တော် မိန်းကလေး ပိုင်ရင်ကိုပဲ လိုချင်တယ် ... ကျွန်တော် အဲဒီငှားရမ်းသူထက် ငွေပိုပေးမယ်"

ရီဟွားစကားကြောင့် မားမား အကျပ်ရိုက်သွားသည်။

"ဒါ ... သခင်လေး ငွေပိုပေးနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး ... သူက ဒီဆောင်ကြာမြိုင်တစ်ခုလုံး ငှားရမ်းနိုင်တဲ့ ဈေးနဲ့ ပိုင်ရင် မိန်းကလေးကို ငှားရမ်းထားတာ"

မားမား စကားကြောင့် ရီဟွား အံအားသင့်သွားရသည်။

'ဝိုး မိုက်ချက်ပဲ ... တကယ့် ဘောစိကြီးဟ ... အဲဒီလိုလူမျိုးကြီးနဲ့ ရင်းနှီး ထားရင် ငါ အရှုံးမရှိလောက်ဘူး ... မိန်းကလေး တစ်ယောက်အတွက် ဆောင်ကြာမြိုင် တစ်ခုလုံးတောင် ငှားရမ်းနိုင်တဲ့ဈေးကို သုံးထားတယ်ဆို တော့ တကယ့် တဏှာရူးပဲ ... ဘယ်သူလဲ သိချင်သွားပြီ '

"မားမား ကျွန်တော် အဲဒီလူနဲ့ ညှိနှိုင်းချင်တယ် ... ကျွန်တော့်ကို အဲဒီလူနဲ့ တွေ့ခွင့်ပေး"

"ဒါ ဒါ ဒါက"

သဘောတူချင်ပုံ မရသော မားမားကြောင့် ရီဟွား ထပ်တောင်းဆို လိုက် သည်။

"အဲဒီလူကို မားမား သွားခွင့်တောင်း ကြည့်လိုက်ပါ ... သူ့ဘက်က မတွေ့ ချင်ဘူးဆို ကျွန်တော် ထပ်မတောင်းဆို တော့ပါဘူး"

"ကောင်းပါပြီ သခင်လေး ... မားမား သွားပြောကြည့် လိုက်ပါမယ်"

မားမား ထွက်သွားသည်နှင့် ရီဟွား လက်ဖက်ရည်အိုးအား ကိုင်ပြီး ခွက် ထဲသို့ ငဲ့လိုက်သည်။

"သခင်လေး ... အဲဒီလူဆီက ပိုင်ရင် မိန်းကလေးကို တောင်းနိုင်မယ် ထင် လို့လား"

သိချင်စိတ်ဖြင့် မေးမြန်းလာသော ငြိလေး၏ အမေးကို လက်ဖက်ရည် ငဲ့နေရင်း ရီဟွား ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

"မရလည်း ဘာမှမဖြစ်ဘူး ... နောက်နေ့ ထပ်လာလို့ ရတယ် ... ငါက အဲဒီ ပိုင်ရင်ရဲ့ Sugar Dady ကြီးကို သိချင်လို့"

"အဲဒီ ရူးဂါဒါဒီး ဆိုတာ ဘာကြီးတုန်း ... ရူးနေတဲ့သူကြီးလို့ ပြောတာ

လား"

ဪလေး စကားကြောင့် လက်ဖက်ရည် သောက်ရန် ပြင်နေသော ရီဟွား လက်ဖက်ရည်ခွက်အား ပြန်ချကာ အားရပါးရ ရယ်တော့သည်။

"ဟား ... ဟား ... အဲဒီ နာမည် ငါ သဘောကျတယ် ... ဟုတ်တယ် Sugar Dady ဆိုတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် Boss ဆိုပြီး အထင်ကြီးနေကြတဲ့ ရူးနေတဲ့ သူတွေ"

သူ ပြန်ဖြေသော စကားကြောင့် ဪလေး ထပ်ပြီး နားမလည် ဖြစ်သွားရ ပြန်သည်။

"သခင်လေး အဲဒီ ဘော့စီး ဆိုတာကြီးကရော ဘာလဲ"

"အဲဒါကကွာ အသက်ကြီးကြီး ရုပ်ဆိုးဆိုး ဗိုက်ရွဲ့ရွဲ့ လူကြီးတွေကို ပြော တာ"

ရီဟွား သူ့စကားကို သူ သဘောကျကာ ရယ်နေလိုက်၏။

အရယ်မရပ်နိုင်သေးခင် သီးသန့်ခန်းထဲသို့ မားမား ဝင်လာသည်။

မားမား နောက်တွင် ခရမ်းရောင် ဘရိုက်ကိတ် ဝတ်ရုံရှည်ကို ဝတ်ဆင်ထား ပြီး လက်တွင် အဖြူရောင် ယပ်တောင် တစ်ချောင်းကို ကိုင်ထားသော လူ တစ်ယောက် ပါလာသည်။ ထိုလူအား သေချာကြည့်လိုက် သောအခါ ရီဟွား ကြောင်အသွားရသည်။

'Wtf ငါပြောထားတဲ့ အသက်ကြီးကြီး ရုပ်ဆိုးဆိုး ဗိုက်ရွဲ့ရွဲ့ ရူးနေတဲ့ သူကြီး ပုံလည်း ပေါက်မနေဘူး ... တစ်ချက်လောက် တူလိုက်လို့ ဘာဖြစ်သွားမှာ လဲ ... ခုက အရမ်းပြီးပြည့်စုံ လွန်းနေတယ် ... ဪလေးတော့ ငါ့ကို ရယ် တော့မှာပဲ'

နက်မှောင်သော မျက်ခုံး၊ စူးရှထက်မြက်သော မျက်ဝန်း၊ ဖြူဖွေးသော

အသားအရေ၊ ဖြောင့်စင်းသော နှာတံ၊ ယောက်ျား ပီသလွန်းသော ရုပ်ရည်၊ တောင့်တင်းသော ခန္ဓာကိုယ်နှင့် နက်မှောင်သော ဆံနွယ်များကို ပိုင်ဆိုင်ထားသော ထိုလူသည် နတ်ဘုရား တစ်ပါးအလား။ ချောမောသော ရုပ်ရည်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားသည့် ရီဟွားပင် အတန်ကြာ ငေးမောကြည့်နေမိသည်။

'အဲဒီလူကိုသာ ငါ့ခေတ်ခေါ်သွားပြီး မင်းသားလုပ် ခိုင်းစားလို့ကတော့ ငါ ငွေပုံပေါ် ထိုင်နေရုံပဲ ... တကယ့် ငွေတုံးကြီးဟာ ... တစ်ခါမြင်လိုက်ရုံနဲ့ အရာအားလုံး မေ့သွားနိုင်တယ်ဆိုတဲ့ ရုပ်ရည်ဆိုတာ ဒီလိုမျိုးကို ပြောတာ ဖြစ်မယ် ... ငါ့ရုပ်ရည်တောင် သူနဲ့ယှဉ်လိုက်ရင် မှေးမှိန်သွားသလိုပဲ ... ငါ့ခေတ်ကို ပြန်တဲ့အခါ ဒီလူကို သေချာပေါက် ခေါ်သွားရမယ် ... ငါ့ရဲ့ ငွေတုံးကြီး ငါနဲ့ လိုက်ခဲ့ရမယ်နော် ... ငါ မင်းကို အဆုံးရှုံးမခံနိုင်ဘူး ငွေတုံးကြီးရေ

"ဟေး ဘာလို့ကိုယ့်ကို အဲဒီလောက် ငေးနေရတာလဲ ... မင်းပဲ ကိုယ့်ကို ဆွေးနွေးစရာ ရှိလို့ဆို"

ထိုလူ့စကားကြားမှ ရီဟွား အတွေးတို့ ပြတ်တောက်သွားရသည်။

ငေးကြည့်နေမိ သောကြောင့် ရှက်သွားသော်လည်း ဘာမှမဖြစ်သလိုပုံစံ အမြန်ဖမ်းယူ လိုက်သည်။

"အဟမ်း ဟုတ်တယ် ... ကျွန်တော် ခင်ဗျားနဲ့ ဆွေးနွေးချင်လို့"

"ကောင်းပြီလေ ပိုင်ရင်မိန်းကလေး ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆွေးနွေးချင်လို့ မလား ... မဆိုင်တဲ့ သူတွေ အပြင်ခဏ ထွက်ပေးပါလား"

ထိုလူ့စကားကြောင့် မားမားသည် အခန်းအပြင်သို့ ထွက်သွားပေးသည်။ ထိုလူ၏ အကြည့်သည် ငြိလေးဆီ ရောက်လာသောကြောင့် ရီဟွား ငြိလေးအား ထွက်သွားရန် ပြောလိုက်သည်။ ဘယ်လိုကိစ္စ ဖြစ်သောကြောင့်

ဪလေးကိုပါ ထွက်သွား စေလိုသလဲဆိုတာ သူ နားမလည်ပေ။

"ဪလေး အပြင်ထွက်နေ ပေးပါလား"

အမြဲ မနာခံတတ်သော ကောင်လေးသည် ထူးဆန်းစွာ စကားတစ်ခွန်းမျှ မပြောပဲ အခန်းထဲမှ တိတ်တဆိတ် ထွက်သွားသည်။

ချောမော ကြည့်ကောင်းလွန်းသော ထိုလူသည် သူ့ဆီသို့ လျှောက်လာပြီး စားပွဲတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

"မင်း နာမည်က ဘာလဲ"

"ဂူရီဟွား"

ထိုလူသည် သူ့အား မျက်တောင်မခတ် စိုက်ကြည့်နေရင်းမှ ပြောလာသည်။

"ကိုယ် မင်းကို ရှောင်ဟွားလို့ ခေါ်မယ်"

'Fuck ရှောင်ဟွား*တဲ့ ... လာပြန်ပြီ လုံးဝ မိန်းမဆန်လွန်းတဲ့ နာမည်ကြီး ... ငါ့ကို နုနုနယ်နယ် မိန်းမလှလေးများ မှတ်နေကြတာလား'

(*ရှောင်ဟွား-ပန်းကလေး)

"ခေါ်ချင်သလိုသာ ခေါ်တော့ ... နာမည်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး အစွဲအလမ်း ထား မနေတော့ဘူး"

"ကိုယ့်ကို ရှင်း လို့ ခေါ်လို့ရတယ်"

ရီဟွား ဘာမှ ပြန်မပြောမိ။ သူသည်လည်း ထိုလူ့အား ပြန်စိုက်ကြည့် နေ

လိုက်သည်။

"မင်းက အရမ်းငယ်သေးတယ် ... ဘာလို့ ဒီလိုနေရာကို လာတာလဲ ... ပိုင်ရင် မိန်းကလေးကိုရော ဘာလို့ ဒီလောက်လိုချင်နေတာလဲ ... သူနဲ့ အတူတူ အချိန်ကုန်ဆုံး ချင်လို့လား"

"ဘာလို့လဲ မရဘူးလား"

သူ ပြောလိုက်သော စကားကြောင့် ထိုလူ၏ နတ်ဘုရား ကဲ့သို့သော မျက်နှာပေါ်တွင် လှောင်ပြီးတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

"ရှောင်ဟွားက ပိုင်ရင် မိန်းကလေးကို ကျေနပ်မှုအပြည့် ပေးနိုင်မယ် ထင်နေတာလား ... ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် စွမ်းဆောင်နိုင်မယ် ထင်လို့လား"

"ခင်ဗျား မိုက်ရိုင်းတာ"

ရီဟွား စိတ်အရမ်း တိုသွားရသည်။ ထိုလူနှင့် ရင်းနှီးချင်သည့် စိတ်များ ပင် ပျောက်ကွယ်သွားရ၏။ ထိုကဲ့သို့ စစ်တွေ့ချင်း အိပ်ရာထက်က ကိစ္စများကို စပြောလာသူသည် လူကောင်းလုံးဝ မဖြစ်နိုင်။ နှာဘူးသာ ဖြစ်လိမ့်မည်။

"ဒီနေရာ ရောက်နေမှတော့ ကိုယ်က ဒီစကားမပြောလို့ ... ဘယ်စကား ပြောရမှာလဲ ရှောင်ဟွား ... အပြောမခံနိုင်ရင် စကတည်းက ဒီလိုနေရာကို မလာခဲ့သင့်ဘူး"

ဒေါသနှင့် မခံချင်စိတ်တို့ ပေါင်းဆုံနေသော ရီဟွား မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်ကာ ထိုသူ၏ စကားတို့အား ပြန်ပက်ပြောလိုက်သည်။

"ကျွန်တော်လာတာ ခင်ဗျားလို နှာဘူးကျဖို့ လာတာ မဟုတ်ဘူး ... ကျွန်တော့်အတွက် အရေးကြီးလုပ်စရာ တစ်ခုရှိလို့လာတာ ... ခင်ဗျားလို တဏှာ အတွေးတွေနဲ့ ပြည့်နေတာ မဟုတ်ဘူး... ပြီးတော့ ကျွန်တော့်ကိုယ်က အကောင်းကြီး ... အပြည့်အဝ စွမ်းဆောင်နိုင်တယ် ... လူကောင် သေးတယ်

ဆိုပြီး အထင်မသေးနဲ့ ...

ကျွန်တော်နဲ့ အိပ်တဲ့သူက အပြည့်အဝ စိတ်ကျေနပ်မှု ရစေရမယ်"

ရီဟွား ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှု အပြည့်ဖြင့် ပြောဆိုလိုက်သည်။ သို့သော် ထိုလူ၏ ထပ်မံပြောဆိုလိုက်သော စကားကြောင့် သူ ပြောစရာ စကားတို့ ပျောက်ရှသွားရ၏။

"အဲဒါဆို ကိုယ်နဲ့အိပ်"

'Fuck တကယ့်ကို နှာဘူးအကြီးစားကြီး ... ယောက်ျားလေးချင်းတောင် မရှောင်တဲ့ သူကြီးဟ ... ရုပ်ရည်လေးကို နှမြောလိုက်တာ '

ရီဟွား ထိုလူနှင့် ဖက်ရန် မဖြစ်ချင်တော့သောကြောင့် ဒေါသတို့အား ချုပ်တည်းကာ ငဲ့ထားသော လက်ဖက်ရည်ခွက်အား ကိုင်ပြီး ပါးစပ်နား တော့လိုက်သည်။

ထိုစဉ် ပြတင်းပေါက်မှ ဓားပျံလေးတစ်ချောင်း ဝင်လာပြီး လက်ဖက်ရည် ခွက်အား ထိမှန်သွားသည်။ ခွက်သည် အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားပြီး ကြမ်းပြင် ပေါ်သို့ လက်ဖက်ရည်ကြမ်းများ ပြန့်ကျဲ ကုန်ကြသည်။

ရီဟွား ထိတ်လန့်သွားစဉ် သူ၏ ရှေ့သို့ ဝင်ကာပေးပြီး ကိုင်ထားသော ယပ်တောင်ဖြင့် ပြတင်းပေါက်မှ ထပ်၍ ဝင်လာသော ဓားပျံများကို ဖယ်ထုတ်နေသော လူကို ငေးကြည့်နေမိ၏။ ထိုမြင်ကွင်းသည် လွန်စွာ လှပလွန်းသည်။

တည်ငြိမ်သော ကိုယ်နေဟန်ထားဖြင့် ထိုသူ၏ နောက်ကျောဘက် အလှ သည် ပြီးပြည့်စုံ လွန်းလှသည်။ သိုင်းကားများတွင်သာ မြင်တွေ့နိုင်သော မြင်ကွင်းကို သူ တိုက်ရိုက်ကြည့် နေရသည်လေ။

သူ၏ စိတ်အား ပြန်လည် စုစည်းလိုက်ပြီး ထိုအန္တရာယ်များသော နေရာ

နှင့် အနည်းငယ် လှမ်းသော ခုတင်နားသို့ သွားနေလိုက်သည်။ တစ်ခဏအကြာ ဓားပျံများ ဆက်ဝင် မလာတော့သောအချိန် ထိုသူ၏ လက်ထဲမှ ချွန်ထက်သော အသွား ခြောက်ဖက်ပါသည့် လက်နက်ပုန်း တစ်ခုသည် ပြတင်းပေါက်မှတစ်ဆင့် အတန်ငယ်ဝေးသော သစ်ပင် တစ်ပင်ဆီသို့ ပစ်လွှတ်လိုက်သည်ကို ရီဟွား လျှပ်တစ်ပြက် မြင်လိုက်ရသည်။ ထို့နောက် ဘာတိုက်ခိုက်မှုမှ မရှိတော့ပဲ ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံး ငြိမ်းချမ်းသွားသည်။

ထိုပြီးပြည့်စုံလွန်းလှသော သူသည် သူ့ဆီသို့ လျှောက်လာပြီး ခြေတစ်လှမ်းအကွာတွင် ရပ်တန့်သွားသည်။

"အရမ်း ကြောက်သွားတာလား"

ပြီးစစဖြင့်ပြောသော ထိုသူ၏ အမူအရာသည် သေချာပေါက် သူ့အား စနောက်နေခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလွန်းလှသည်။ ထိုသူ၏ မျက်လုံးများ အား ပြန်စိုက်ကြည့်ကာ ပြောလိုက်သည်။

"ဘာလို့ ကြောက်ရမှာလဲ ... အဲဒီလောက်လေးနဲ့ ကြောက်မနေဘူး ... ခင်ဗျားသာ လူမုန်းများအောင် မနေနဲ့ ... ခင်ဗျား ဘေးရှိနေတဲ့သူတွေ အန္တရာယ်ဖြစ်လိမ့်မယ် ... ခုတောင် ကျွန်တော် သေတော့မလို့"

"စိတ်ချပါ ကိုယ်ရှိနေသရွေ့ မင်းဘာမှ မဖြစ်စေရပါဘူး ... ဒါနဲ့ အဲဒီလူတွေက ကိုယ့်ကို တိုက်ခိုက်တာမှန်း ဘယ်လိုသိလဲ"

သူ၏ အမေးစကားအား ရီဟွား ဖျတ်လတ် တက်ကြွသော ဆရာကြီးစတိုင်ဖြင့် ပြန်လည်ဖြေကြားလိုက်သည်။

"ကျွန်တော် ဘယ်သူ့ကိုမှ ကြီးကြီးမားမား အပြစ်ပြုမိထားတာ မရှိဘူး ... ကျွန်တော် ခင်ဗျားနားက အဝေးသွားလိုက်ချိန် ဓားပျံတွေရဲ့ ဦးတည်ရာက ကျွန်တော့်ဆီ မရှိမှန်း ပိုသိသာသွားတယ် ... ပထမဆုံး ဓားပျံ ကျွန်တော့်ကို

ထိတာက လွဲချော်မှုလည်း ဖြစ်နိုင်တယ် ... မဟုတ်ရင် ခင်ဗျားနားရှိနေလို့ ကျွန်တော့်ကိုပါ ထိအောင် ပစ်လိုက်တာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ် ... ဒါပေမဲ့ အဲဒီ စားပွဲတွေရဲ့ အဓိက ဦးတည်ရာက ခင်ဗျားပဲ ဆိုတာတော့ သေချာတယ်"

သူ၏ စကားများကို ထိုသူက ထောက်လည်း မထောက်ခံသလို၊ ငြင်းဆန် ငြင်းလည်း မပြုပေ။

"ကိုယ့်ကို ဦးတည်လုပ်ကြံတယ် ဆိုပေမဲ့ ကိုယ် ရှောင်ဖွားကို ကာကွယ် ပေး ခဲ့တယ်လေ ... အဲဒီကျေးဇူးကို ရှောင်ဖွားရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ ကိုယ့်ကို ပြန် မဆပ်ချင်ဘူးလား"

ရီဟွား ဒေါသအလိပ်လိုက် တက်လာပြီး မျက်နှာ နီရဲလာတော့သည်။

"သေလိုက် နှာဘူးကြီး ... တဏှာရူးကြီး ... Fuck ပဲ"

ရီဟွား ထိုသူ့အား ဆဲလိုက်ပြီး အပြင်သို့ထွက်ရန် ခြေလှမ်း လှမ်းလိုက် သည်။ ထိုအကျင့်မကောင်းသော သူရှေ့တွင် တစ်စက္ကန့်မျှ မနေချင်တော့။

သူ အပြင်ထွက်ရန် ခြေလှမ်းလိုက်စဉ် ကြမ်းပြင်တွင် ကျသွားခဲ့သော လက်ဖက်ရည်များကြောင့် ခုတင်ပေါ်သို့ နောက်ပြန်လဲကျ သွားသည်။ ရုတ်တရက် ဖြစ်သောကြောင့် ရီဟွားလန့်သွားပြီး ဆွဲမိဆွဲရာ ဆွဲလိုက်ရာ ရှေ့မှ လူ၏ ရင်ဘတ်ရှိ အင်္ကျီစအား ဆွဲမိပြီး ထိုလူသည်လည်း သူ့ပေါ်သို့ ထပ်လျက်လဲကျ လာသည်။

ရုတ်တရက် နှုတ်ခမ်းထက်တွင် ခံစားလိုက်ရသော နူးညံ့စိုအိသည့် အထိအတွေ့ကြောင့် ရီဟွား မျက်လုံးတို့ ပြူးကျယ်သွားရသည်။

'Wtf ငါ့ first kiss လေး ... ငါ့ခေတ်မှာ ငါ့ဘာသာ ရပ်တည်ခဲ့ရတာကြောင့် ရည်းစားတောင် မထားခဲ့ရဘူးလေဟာ ... သွားပြီ ငါ့ပထမဆုံး အနမ်းက ယောက်ျား တစ်ယောက်ဆီ ပါသွားပြီ'

ရီဟွား ရှိသမျှ ခွန်အားဖြင့် သူ၏ ကိုယ်ပေါ်မှ လူအား တွန်းဖယ်လိုက်သည်။ သို့သော် ထိုလူသည် သူ၏ ကိုယ်ပေါ်မှ ဖယ်ခွာမသွားပဲ လက်တစ်ဖက်သည် သူ၏ ခါးကို ဖက်တွယ်လိုက်ပြီး မေးစေ့ကိုမူ ကျန်လက်တစ်ဖက်၏ လက်မ လက်ညှိုးဖြင့် ဖိကိုင်လိုက်သည်။ နောက်စက္ကန့်ပိုင်း အတွင်း နူးညံ့အိထွေးလှသော အထိအတွေ့သည် သူ၏ နှုတ်ခမ်း နှစ်လွှာအား ထပ်မံ၍ ချိပ်ပိတ်သွားသည်။

ဆက်လက်၍ သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်တွင် ဖက်တွယ်ထားသော လက်သည် ပို၍ တင်းကျပ်လာပြီး နှစ်ယောက်သား၏ ခန္ဓာကိုယ်သည်လည်း နီးသထက် နီးလာသည်။

ရီဟွား၏ တွန်းထုတ် ရုန်းကန်နေသော လက်တို့သည် ရင်ဘတ်ပေါ်၌ ခိုင်မာမြဲမြံစွာ ထိန်းချုပ်ခံလိုက်ရပြီး လက်ချင်းယှက် ခံလိုက်ရ၏။ အနမ်းသည် နင့်နဲသထက် နင့်နဲပြင်းရှုလာပြီး ရီဟွား၏ အတွေးတို့အား ဗလာနုတ္တိ ဖြစ်သွားစေသည်။ ရီဟွား ပန်းများဖြင့် အလှဆင်ထားသော အိပ်ရာထက်တွင် အင်အားချင်း မယှဉ်နိုင်သော ထိုလူ၏ အနမ်းကြမ်းတို့အား လက်သင့်ခံနေရပြီး ကူကယ်ရာမဲ့နေသည်။

အချိန်အတော်ကြာ အနမ်းခံလိုက်ရ ပြီးနောက် ထိုလူသည် သူ၏ ကိုယ်ပေါ်မှ ဖယ်ခွာလိုက်ပြီး ခုတင်ပေါ်မှ ထထိုင်လိုက်သည်။ သူ၏ ကိုယ်ပေါ်မှ ပေါ့ပါးမှုကို ခံစားလိုက်ရသောကြောင့် ရီဟွား အမြန် မတ်တတ် ထရပ်လိုက်သည်။ သူ၏ နှုတ်ခမ်းလွှာတို့သည် နီရဲကာ အနည်းငယ် ယောင်နေသကဲ့သို့ ခံစားနေရသည်။ ရီဟွား နီရဲဒေါသထွက် နေသော မျက်နှာထားဖြင့် ထိုသူအား လက်ညှိုးထိုးကာ ပြောလိုက်သည်။

"နှာဘူးကောင် ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို သတ်မယ်"

သူ၏ စကားကြောင့် ထိုသူသည် အပြုံးမပျက် အမူအရာဖြင့် ပြန်လည်

ပြောကြားလာသည်။

"ကိုယ့်ကို သတ်ချင်ရင် လာသတ်လေ ရှောင်ဟွား ... ကိုယ် ဒီနေရာမှာပဲ ထိုင်နေပြီး ရှောင်ဟွား သတ်တာခံဖို့ စောင့်နေတယ် ... ဒီအခန်းထဲမှာ ကိုယ့်ကို တကယ် သတ်ရဲလို့လား ... ကိုယ်နဲ့မင်းပဲ ဒီအခန်းထဲမှာ ရှိတာကို လူတော်တော်များများ သိတယ်နော် ... ကိုယ်သေတာနဲ့ ရှောင်ဟွား သေချာပေါက် အမှုပတ်မှာပဲ ... ဒါနဲ့ ရှောင်ဟွားရဲ့ နှုတ်ခမ်းလေးက ချို့ပြီး ကိုယ့်အတွက် အရမ်းအရသာရှိတယ် ... ဒီလိုနူးညံ့တဲ့ နှုတ်ခမ်းလေးကို ထပ်စားသုံးလိုက်ရရင် ကိုယ်တကယ် နောင်တမရှိပဲ သေလို့ရပြီ"

ရီဟွား ဒီဝတ္ထုကမ္ဘာထဲ စစ်ရောက်ချင်း ထိုကဲ့သို့ အရှက်မရှိ မျက်နှာပြောင်တိုက်လွန်းသော သူအား ပထမဆုံး စတင်တွေ့ခြင်းပင်။

"ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ရှေ့ ထပ်ပေါ်မလာစေနဲ့ ... ကျွန်တော့်ရှေ့ ထပ်ရောက်လာလို့ ကတော့ ကျွန်တော့် အဆိုးမဆိုးနဲ့ ... ကျွန်တော့် လက်နဲ့ ကိုယ်တိုင် ခင်ဗျားကို သတ်ပစ်မယ်"

ရီဟွား အင်္ကျီလက်တို့အား ခါထုတ်လိုက်ပြီး ဒေါသတို့အား ထိန်းချုပ်ကာ တံခါးပေါက်မှ အပြင်သို့ ထွက်သွားလိုက်သည်။

နတ်ဘုရား တစ်ပါးကဲ့သို့ ချောမောလွန်းသူသည် ဒေါသထွက်နေသော ကောင်ငယ်လေး သူ၏ မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားသည် အထိ ပြုံး၍ ကြည့်နေသည်။ သူ၏ အခန်းထဲရှိ တည်ရှိမှု တစ်ခုအား ခံစားသိလိုက်ချိန် အပြီးတို့ ပျောက်ကွယ်သွားပြီး အေးစက်သော အမှုအရာတို့ အစားထိုး ဝင်ရောက်လာသည်။

"ကိုယ်တော် ပစ်လိုက်တဲ့ လက်နက်ပုန်းကို သေချာပေါက် ထိသွားတယ် ... ဖမ်းမိတယ်မလား"

အခန်းတွင်းရှိ ကိုယ်ရံတော် တစ်ယောက်ပုံစံ ဝတ်စားထားသော သူသည် နူးထောက် အရိုအသေပြုနေပြီး စကားတို့အား ပြန်လည် ဖြေကြားလာ သည်။

"မှန်ပါ အရှင် ... ဖမ်းမိပါတယ် ... ကျွန်တော်မျိုး မြေအောက် အကျဉ်းထောင်မှာ ဖမ်းချုပ်ခိုင်းထားပါတယ်"

သူ၏ လေးစားရသော အရှင်ထံမှ ဘာစကားမျှ ထပ်၍ မကြားရ သောကြောင့် အရဲစွန့်ကာ လျှောက်တင်လိုက်သည်။

"အရှင် ... အရှင်ကို လုပ်ကြံသူရဲ့ နောက်ကွယ်က ခိုင်းစေသူက ဘယ်သူလို့ ထင်ပါသလဲ"

"မင်းရော ဘယ်သူလို့ထင်လဲ"

အရှင်၏ တည်ငြိမ်သော ကိုယ်နေဟန်ထား အေးစက်သော မျက်နှာ အမူအရာတို့သည် လုံးဝပြောင်းလဲခြင်း မရှိပဲ သူ့အား ကြည့်ကာ မေးလိုက် သောကြောင့် ကိုယ်ရံတော် တစ်ယောက် ချွေးစေးများထွက်ကာ ထိုနေရာမှ ပျောက်ကွယ်သွား ချင်တော့သည်။

အခန်းထဲမှ အပြင်သို့ ထွက်လာသော ရီဟွား ဆောင်ကြာမြိုင်ထဲရှိ နေရာ အနှံ့ ယှီလေးအား လိုက်ကြည့်နေသော်လည်း အရိပ်အယောင်မျှပင် မတွေ့ ရချေ။

ဆောင်ကြာမြိုင် အပြင်သို့ ရောက်သောအခါ ငွေစက္ကူများကို ထုတ်၍ ရေတွက်နေသော ငနာလေးအား တွေ့လိုက်ရသည်။

"အပြင်မှာ စောင့်နေလို့ပြောတာ ... ဘာလို့ ဒီနေရာ ရောက်နေရတာလဲ ... ငါ သေသွားရင်တောင် သိမယ့်ပုံ မပေါ်ဘူး မင်းက ... အဲဒီလောက်ထိ အားကိုးရဦး ... ကဲဟာ ... ကဲ"

ရီဟွား ဒေါသတို့အား ထိုကောင်စုတ်လေးအပေါ် ပုံချလိုက်ပြီး ခေါင်းအား နှစ်ချက်ခန့် ခပ်နာနာ ခေါက်ပစ်လိုက်သည်။

"အား သခင်လေး နာတယ်ဗျ ... သခင်လေးပဲ အပြင်ထွက်စောင့်နေဆို ... အဲဒါကြောင့် ကျွန်တော် ဆောင်ကြာမြိုင် အပြင်က စောင့်နေတယ်လေ ... ကျွန်တော် ဘာအမှားလုပ်မိလို့လဲ"

နာသွားသော ခေါင်းလေးအား ပွတ်ကာ ပြန်ရန်တွေ့နေသော ကောင်လေး နှင့် ဖက်ပြီး ရန်မဖြစ်နိုင်တော့ သောကြောင့် ရီဟွား ဘာမှဆက်မပြော တော့။

"အိမ်တော်ပြန်မယ်"

နှုတ်ခမ်းဆူကာ မကျေမနပ် ဖြစ်နေသော ကောင်လေးကလည်း သူ့အား ဆက်ပြီး ရန်မတွေ့သောပဲ သူနှင့်အတူ အိမ်ပြန်လာသည်။

အိမ်တော်သို့ ရောက်သောအခါ ရုံဟွေခြံဝန်းထဲရှိ စားပွဲတွင်ထိုင်ကာ ရီ ဟွား လက်ဖက်ရည် သောက်နေလိုက်သည်။

"သခင်လေး ... ပိုင်ရန် မိန်းကလေးကို စည်းရုံးနိုင်ခဲ့လား ... အဲဒီအရမ်း ချောတဲ့ လူကြီးမင်းနဲ့ရော မိတ်ဖွဲ့နိုင်ခဲ့လား"

အနားတွင် မတ်တတ်ရပ်နေသော ငြိလေးစကားကြောင့် ရီဟွား သောက် နေသော လက်ဖက်ရည်များ သီးသွားရသည်။

"ဘယ်က လူကြီးမင်းလဲ ... ဘာမှ လူကြီးမင်း မဟုတ်ဘူး ... အဲဒီလူက ရုပ်ချောတဲ့ နှာဘူးကောင်"

သခင်လေး စကားကြောင့် ငြိလေး ကြောင်တောင်တောင် ဖြစ်သွားရ သည်။

"အာ သခင်လေးကလည်း သူ့ပုံစံက လူကြီးလူကောင်း ပုံစံပါ ... တခြားလူ

ကို ကိုယ့်အမြင်နဲ့ မကောင်းမပြောရဘူး"

ဪလေး စကားကြောင့် ရီဟွား ထိုကောင်လေးအား လက်ဖက်ရည်ခွက် နှင့် ကောက်ပေါက်ချင် သွားသည်။

'မင်း သခင်လေးက အမြင်နဲ့ ပြောတာ မဟုတ်ဘူး ... ကိုယ်တိုင် အသားယူ ခံလိုက်ရတာဟေ့... မင်းအဖေဘက်ကပဲ ဝင်နာမနေနဲ့'

"ကျွန်တော် အဲဒီလူကို မြင်မြင်ချင်း ရှင်းယွဲ့ နတ်ဘုရားလို့တောင် ထင် သွားရတာ ... ဘယ်ဘဝက ကောင်းမှုတွေကြောင့် အဲဒီလောက် ချောနေရ တာလဲ"

ဪလေးပြောသော ရှင်းယွဲ့နတ်ဘုရား ဆိုသော အမည်နာမကို ရီဟွား စိတ်ဝင်စား သွားရသည်။ ဪလေး ထိုအမည်အား ပြောသည်မှာ နှစ်ကြိမ်ရှိ နေပြီ။ ပထမအကြိမ်သည် မင်းကြီးအား ချီးကျူးခြင်းတွင် ဖြစ်ပြီး ယခု ဒုတိယအကြိမ်သည် နာဘူးကောင်၏ ရုပ်ရည်အား ချီးမွမ်းချိန်တွင် သုံး လိုက်ခြင်းပင်။

"ဪလေး ရှင်းယွဲ့ နတ်ဘုရားအကြောင်း ငါ့ကိုပြောပြ"

"အာ ဟုတ်သား ... သခင်လေးက အတိတ်မေ့နေတော့ ရှင်းယွဲ့ နတ် ဘုရားအကြောင်း မေ့နေမှာပဲ ... ရှင်းယွဲ့နတ်ဘုရားက သခင်လေး အရမ်း ကိုးကွယ် ယုံကြည်တဲ့ နတ်ဘုရားလေ ... သခင်လေးတင် မဟုတ်ဘူး တစ် တိုင်းပြည်လုံးက လူတွေ ကိုးကွယ်ကြတဲ့ နတ်ဘုရားပေါ့ ... မင်းကြီးတောင် ရှင်းယွဲ့ နတ်ဘုရားကျောင်းတွေ အများကြီး တည်ဆောက်ပြီး ပူဇော်ထားတဲ့ နတ်ဘုရား"

ရီဟွား သူဖတ်ထားသမျှထိ ထိုနတ်ဘုရားအကြောင်း မပါခဲ့သောကြောင့် သေချာအာရုံစိုက် နားထောင် နေလိုက်သည်။ စိတ်ထဲမှလည်း တိုင်းပြည်၏

နောက်ထပ် Idol တစ်ယောက် ပေါ်လာပြန်ပြီဟု ထပ်တွေးလိုက်သည်။ သူ၏ မူလ ခန္ဓာပိုင်ရှင်ပင် ထိုနတ်ဘုရား၏ fan ဖြစ်နေသည်တဲ့လေ။

ဪလေးသည် သူ စိတ်ဝင်တစား နားထောင်နေသည်ကို သိသောကြောင့် ဆရာကြီးစတိုင်ဖြင့် ရှင်းပြလေတော့သည်။

"ရှင်းယွဲ့ နတ်ဘုရားက ၁၅၀၀ သက်တမ်းရှိတဲ့ နတ်ဘုရားလေ ... ရှင်းယွဲ့ နတ်ဘုရားထက် သက်တမ်းရှည်တဲ့ နတ်ဘုရားတွေတောင် ရှိသေလေးစားရတဲ့ တန်ခိုးအကြီးဆုံး နတ်ဘုရား တစ်ပါးပေါ့ ... ကောင်းကင်ဘုံကတောင် ရှင်းယွဲ့နတ်ဘုရားကို မလွန်ဆန်နိုင်ဘူး ... ကောင်းကင်ဘုံဧကရာဇ်ကလည်း လေးစားရတယ် ... ကောင်းကင်ဘုံရဲ့ ကိစ္စတွေနဲ့ လုံးဝပတ်သက်ခြင်း မရှိပဲ ရှင်းယွဲ့ဂူမှာပဲ သီးခြားနေထိုင်တယ် ... အဲဒါကြောင့် ရှင်းယွဲ့ဂူ အရှင်လို့လည်း ခေါ်ကြတယ် ... ရှင်းယွဲ့နတ်ဘုရား ပိုင်နက်ထဲ လူသားတွေ သွားရောက် နှောင့်ယှက်ခြင်း မပြုရဲသလို နတ်ဘုရားတွေလည်း မကျူးကျော်ရဲဘူး ... ရှင်းယွဲ့နတ်ဘုရားရဲ့ နတ်ဘုရား ဖြစ်လာတဲ့ သမိုင်းကြောင်းကို ရေရေရာရာသိသူ ရှားတယ် ... သူ စိတ်ငြိုငြင်ရင် ကောင်းကင်ဘုံရော လူသားကမ္ဘာ တစ်ခုလုံးကိုပါ ဖျက်ဆီးပစ်နိုင်တဲ့ တစ်ဦးတည်းသော နတ်ဘုရားမို့ ဘယ်သူမှ ရန်မစရဲကြဘူး ... အဲဒါကြောင့် အားလုံးက ကြောက်ရွံ့ ရှိသေကြတယ် ... ရှင်းယွဲ့ နတ်ဘုရားကို အမြဲ နှောင့်ယှက်ပြီး လိုက်ပြိုင်တတ်တဲ့ အမှောင်နန်းတော်မှာ နေထိုင်တဲ့ အမှောင်နတ်ဘုရား ကျန်းဖုန်းတော့ ရှိတယ် ... အမှောင်နန်းတော် သခင်က သာ လိုက်ပြိုင်နေတာ ရှင်းယွဲ့ နတ်ဘုရားက သူ့ကို ရှိတယ်လို့တောင် သတ်မှတ်တာ မဟုတ်ဘူး ... သူတို့ရဲ့ တိုက်ခိုက်မှုက လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်တစ်ထောင်လောက် ကတည်းကပဲ ... ဘယ်သူ့ကိုမှ ဂရုမစိုက်တတ်တဲ့ ရှင်းယွဲ့ နတ်ဘုရားက အမှောင်သခင်ကိုတော့ တော်တော်သည်းခံတယ် ... နှစ်တစ်

ထောင်လောက် စိတ်အနှောင့်အယှက် ပေးလာတာတောင် ပျောက်ကွယ် သွားအောင် ဘာမှပြန်မတုံ့ပြန်ဘူး ... ရှင်းယွဲ့ နတ်ဘုရားရဲ့ ရုပ်ရည်က အရမ်းကို ချောမောလွန်းတယ်လို့ ပြောကြတယ် ... အဲဒါ ကျွန်တော် သိ သလောက်ပဲ"

ဪလေးသည် စကား အရှည်ကြီး ပြောလိုက်ရသောကြောင့် မောသွားပြီး ခွက်အသစ် တစ်ခုကို ယူကာ လက်ဖက်ရည်များ ငှဲ့ပြီး အငမ်းမရ သောက် လေတော့သည်။

ရီဟွား၏ စိတ်ထဲတွင်တော့ အတွေးပေါင်း များစွာဖြင့် ကမ္ဘာပျက်နေလေ ပြီ။

'လွဲတော့လွဲနေပြီ ... သေချာပေါက် ငါဖတ်တဲ့စာအုပ်က နန်းတွင်း ရှုပ်ထွေးမှုအကြောင်း ရေးထားတဲ့ စာအုပ်ပါ ... ဘာလို့ ခု နတ်ဘုရားတွေပါ ပါလာရတာလဲ ... စာအုပ်ရဲ့ genreကို ငါသေချာ ဖတ်ကြည့်ခဲ့ပါတယ် ... historical, imperial လို့ပဲ ရေးထားတာပါ ... ခုလို နတ်ဘုရားတွေ ပါလာ စရာ အကြောင်းအရင်း မရှိဘူးလေ ... တကယ်ကြီး ဇာတ်ကြောင်းတွေ ပြောင်းလဲကုန်တာလား ... ဘာလို့လဲ ... ငါလည်း ဇာတ်ကြောင်း ပြောင်းလဲ အောင် ဘာမှ မလုပ်ရသေးဘူးလေ ... အဲဒီနတ်ဘုရားတွေက ဪလေး ပြော ပြရုံပဲမလား ... ဇာတ်ကောင်တွေ အနေနဲ့ ပေါ်မလာလောက်ပါဘူး'

သူ အတွေးတို့ ပျံ့လွင့်နေစဉ် ဪလေး အလန့်တကြား ပြောလိုက်သော စကားတို့သည် သူ၏ နားထဲသို့ ကန့်လန့်ဝင်သွားလေသည်။

"သခင်လေး ... ဟိုမှာ စစ်သူကြီးဘေးကနေ စကားပြောရင်း ဒီဘက်ကို လျှောက်လာနေတဲ့လူက ကျွန်တော်တို့ ဆောင်ကြာမြိုင်မှာ တွေ့ခဲ့တဲ့ အရမ်း ချောတဲ့လူမလား"

ဪလေး ညွှန်ပြရာ နေရာသို့ ရီဟွား ကြည့်လိုက်တော့ အမှန်ပင် သူ့အား

အသားယူသွားသော လူယုတ်မာအား တွေ့လိုက်ရသည်။

ရီဟွား ထိုင်ရာမှ ထကာ ထိုလူအနီးသို့ သွက်လက်သော ခြေလှမ်းများဖြင့် အမြန်လှမ်းသွားလိုက်၏။

အနီးသို့ ရောက်သွားသည်နှင့် စကားပြောနေကြသော အစ်ကိုကြီးနှင့် ထိုသူ၏ အကြည့်တို့သည် သူ့ဆီသို့ ရောက်လာကြသည်။

"နာဘူးကောင် ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ရှေ့ ထပ်ပေါ်လာရဲတယ် ... လူယုတ်မာ သေဖို့ပြင်ထား"

ရီဟွား အစ်ကိုကြီး ခါးတွင် ချိတ်ထားသော ဓားအိမ်ထဲမှ ဆောင်ဓားအား ဆွဲယူလိုက်ပြီး မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် ရှိနေသော ထိုလူ၏ လည်ပင်းအား ဓားရှည်ဖြင့် ထောက်ထားလိုက်သည်။

ရုတ်တရက် ထိတ်လန့်သွားသော အစ်ကိုကြီး အမူအရာကို မြင်လိုက်ရပြီး နောက် နေရာအနှံ့မှ ထွက်ပေါ်လာကြသော သူ့အား တိုက်ခိုက်ရန် ဓားဖြင့် ချိန်ရွယ်ထားကြသည့် များပြားလှသော အနက်ရောင်ဝတ် ကိုယ်ရံတော်များကို တွေ့လိုက်ရသည်။

အစ်ကိုကြီးသည် ချက်ချင်း ထိုလူရှေ့၌ ဒူးထောက် လိုက်ချလိုက်သည်။

"အရှင်မင်းကြီး ... ကျွန်တော်မျိုး ညီလေးက ငယ်ရွယ်ပြီး မသိတတ်သေးလို့ပါ ... ကျွန်တော်မျိုး မျက်နှာကို ထောက်ထားပြီး ညီငယ်လေးရဲ့ အပြစ်ကို ခွင့်လွှတ်ပေးတော်မူပါ ... ညီလေးအစား ကျွန်တော်မျိုး ပြစ်ဒဏ် ခံယူပါ့မယ်"

အစ်ကိုကြီး ဒူးထောက်ကာ ခွင့်လွှတ်ရန် တောင်းဆိုလိုက်သော စကားတို့ကြောင့် ရီဟွား မျက်လုံးများ ပြူးကျယ်သွားရပြီး ကိုင်ထားသော ဓားအား လွှတ်ချလိုက်မိ၏။ ထို့နောက် လက်တစ်ဖက်သည် ယောင်ယမ်း၍

လည်ပင်းအား စမ်းကိုင်လိုက်မိပြီး ကြည့်ကောင်းလွန်းသော မျက်နှာအား
ကြောင်အကာ ငေးကြည့် နေမိတော့သည်။

မီးတိုင်များဖြင့် လင်းထိန်နေအောင် ထွန်းထားသော နန်းဆောင် တစ်ခု
ထဲတွင် အနက်ရောင်ဝတ်ရုံကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး မျက်နှာဖုံး အနက်ရောင်
အား တပ်ဆင်ကာ ပုလ္လင်ပေါ်၌ ထိုင်နေသော လူတစ်ယောက် ရှိ
နေသည်။

တစ်ခဏအကြာ ထိုသူ၏ ရှေ့သို့ အနက်ရောင် ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီကို
ဝတ်ဆင်ထားသော လူတစ်ယောက် ပေါ်လာပြီး ဒူးထောက်အရိုအသေ ပေး
လာသည်။

"အမှောင်အရှင်"

ထိုသူသည် ပုလ္လင်ပေါ်မှ နေ၍ ပျင်းရိသော အမူအရာဖြင့် သူ့အား
အရိုအသေ ပေးသူအား ကြည့်လိုက်သည်။

"ကြည့်ရတာ ရှင်းယွဲ့က ငါ့သူကို နှောင့်ယှက်မဲ့ အစီအစဉ်တွေကို ကြိုသိ
နေလောက်ပြီ"

"အရှင် အစီအစဉ်တွေ ပြောင်းလဲလိုက်မလား"

ထိုသူသည် လက်ကာပြပြီး ငြင်းဆန်လိုက်သည်။

"မလိုဘူး ... နဂို အစီအစဉ်အတိုင်းပဲ ဆက်သွားမယ် ... ဂူအိမ်တော်ကို အ
ရင်ဝင်မယ်"

"ကျွန်တော်မျိုး စီစဉ်ထားလိုက်ပါမယ် အရှင်"

ထိုသူသည် အရိုအသေပေးကာ ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ နန်းဆောင်ထဲတွင် ကျန်ရှိသော မျက်နှာဖုံး တပ်ဆင်ထားသည့် အမှောင်နတ်ဘုရား၏ မျက်ဝန်းထဲတွင် ရှုပ်ထွေးမှုတို့အား တွေ့မြင်နေရသည်။

"ရှင်းယွဲ့ ... မင်း ဘာတွေ ကြံနေတာလဲ"

ထိုသူ၏ တိုးညှင်းသော အသံသည် နန်းဆောင်ထဲတွင် ပျံ့နှံ့ပျောက်ကွယ်သွားသည်။
